PÅ VÄG

INFORMATIONS- OCH SAMFUNDSTIDNING FRÅN MISSIONSKYRKAN I FINLAND 1/2022



Sommar-konferensen i Grankulla

Historien om Sjömansro

Mission

Församlingar

Information

Läger

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

INLEDNING

s.3
Tänkvärda tankar av Häkan och Marie-Louise Björklund
Sommarens blivande favoriträtt

MISSION

s.4-9
MKF:s missionsansvarige Markus Linde
rapporterar från sin resa till Nepal

s. 10-11
Afghanistan, ECI, Grekland

SOMMARKONFERENSEN

s.12-17
Planeringsgruppens hälsning
Priser och logialternativ
Anmälning
Hälsning från huvudtalaren
Äventyrsdag för unga
Allmän konferensinfo
Barnkonferensen
Seminarier
Årsmöteskallelser
Konferensprogram

FÖRSAMLINGAR

s. 18-20
Hälsning från församlingarna i Jakobstad, Kvevlax,
Vasa, Närpesregionen, Ekenäs och Helsingfors

s. 21-23
Hälsning från pastors- och medarbetarmötet

HISTORIEN OM SJÖMANSRO

s. 24-31
Från bibelpåsemission till åldringshem och lägergård
Tage Nylund tar oss med på en tidsresa genom Sjömansros historia

BOKRECENSIONER

s. 32-34
Recensionerna av “De frikyrkliges program” och “The Unseen Realm”
är delar av studiearbeten skrivna av Markus Linde och Alan Kongari

MKF-INFO

s. 35
Aktuella notiser

FMU

s. 36
Information om sommarens läger. Anmäl dig nu!

PÅ VÄG

UTGIVARE
Missionskyrkan i Finland, MKF

KONTAKTUPPGIFTER
Missionskyrkan i Finland
Fredsgatan 37
06100 Borgå
tel: 050-5272285
epost: info@mkf.fi

INBETALNINGSUPPGIFTER
Bankkonto:
Aktia 405510-2257071
IBAN: FI57 4055 1020 2570 71
Swift/BIC: HELSFIHH
MobilePay:
55058

ANSVARIG UTGIVARE
Håkan Björklund

PRODUKTION
MKF och SSM Design

REDAKTÖRER OCH TEXTREDIGERARE
Marie-Louise & Håkan Björklund,
Sabina Söderlund-Myllyharju

TRYCK
KTMP Group Ab

PÄRMBILD
Markus Linde

Utkommer 2-3 nummer/år. Distribueras gratis till medlemmar i MKF:s församlingar och andra intresserade som önskar få tidningen.

Tänkvärt...

Sociala relationer är en viktig och central del av människans välbefinnande och hälsa. Vi har alla ett naturligt behov av att tillhöra ett sammanhang och känna gemenskap. Känslan av att vara en del av en grupp kan fungera som en resurs under svåra tider och gör det möjligt att glädjas tillsammans i stunder av glädje och lycka.

Varje församling, både i hemlandet och utomlands, består av individer med olika erfarenheter av relationer, både positiva och negativa. Gemensamt för oss alla är dock att vi behöver bekräftelse. Varje person behöver bli sedd och tagen på allvar.

Här har vi en av nycklarna till sund församlingstillväxt. Varje församling som erbjuder en trygg och kärleksfull miljö, där man får växa och utvecklas i egen takt, där man får misslyckas och resa sig igen, där man tillåts känna både glädje och sorg och där Gud får vara en trygg klippa att luta sig mot, har stora chanser att nå sin samtid.

För att detta ska bli verklighet behövs både du och jag. Vi behöver öva oss i konsten att ”se varandra” och att visa varandra äkta omsorg och kärlek. Vi behöver öva oss i konsten att veta när vi ska tiga och när vi ska tala. Vi behöver lära oss förstå när vi själva eller våra vänner behöver vila, lugn och ro. Vi behöver be Gud om nåd att få se på vår omgivning (både inom och utanför församlingen) med ”hans barmhärtiga ögon”.

Guds tankar för oss är kärlek! Denna kärlek är vår trygga hamn, vår klippa när det stormar och församlingens mittpunkt att bygga utifrån. Ur denna kärlek föds nya tankar och idéer som är aktuella och har bärkraft för just denna tid. Våga tro att din lilla insats gör skillnad för Guds rike!

HÅKAN & MARIE-LOUISE BJÖRKLUND

På tal om sociala relationer....

Sommaren är gemenskapens och festernas tid. Då passar det extra bra med något litet och gott som går att slänga ihop på en kort stund. Här får ni receptet på er blivande favorit-rätt, kallrökta tunnbrödsrullar.













Hur gör man?

1. Ta fram mjukt tunnbröd.

2. Blanda ihop 200 g naturell färskost, 2 msk pepparrotspasta och 2 msk finhackad dill.

3. Bred ut pepparrotsblandningen på tunnbröden.

4. Ta fram kallrökt, skivad forell. Placera skivorna ovanpå tunnbröden.

5. Rulla ihop tunnbröden till rullar.

6. Skär tunnbrödsrullarna i skivor och lägg på ett uppläggningsfat.

Sommarhälsningar,

ELIN TAIPALE

Pexels

Rapport från jordens tak

Två och en halv vecka var jag, Olle Rosenqvist, Kaj Holtti och Dawa Bhutia på vår resa i Nepal. Resan, samt att se vad Gud gör genom dem som kommer till tro i Himalayaregionerna, berörde mycket djupt, skriver Markus Linde som är missionsansvarig inom MKF.

KATHMANDU

Kathmandu ligger 1400 meter över havet och blev vår utgångspunkt och bas under resan i Nepal. Här kunde vi vila oss och pusta ut mellan de många olika flygen och resorna till olika evangelisations- och träningsprojekt.

Men Kathmandu var inte bara en plats för avkoppling, utan också en viktig knytpunkt för nätverkande. I stadsdelen Thamel kunde vi inte gå på gatorna med **Olle Rosenqvist** eller **Dawa Bhutia** utan att någon ropade: *Uncle! Uncle! How are you?* Det fanns alltid någon som kände igen någon av dem, allt från unga servitörer till säkerhetsvakter och caféägare, restaurangägare eller andra slags företagsledare.

Det låter kanske omöjligt, men det är verkligen sant! När vi satt på hotellets resturang kom olika företagare för att bjuda ut oss på lunch följande dag. De visste att Dawa och Olle var viktiga personer, men de hade ingen aning om varför. Likaså antog de att jag och **Kaj Holtti** var viktiga eftersom vi umgicks med dem som jämlikar.

En gång blev vi bjudna på lunch till en restaurangägare. Vi fick sitta kring ett långbord med släkt och vänner. Den unge mannen bredvid mig visade sig ha vunnit säsong tre av The Voice of Nepal! Jag tyckte att det var lustigt att det råkade sig så, eftersom The Voice of Finland råkar var ett av min frus favoritprogram.

"I stadsdelen Thamel kunde vi inte gå på gatorna med Olle Rosenqvist eller Dawa Bhutia utan att någon ropade: Uncle! Uncle! How are you?"





Kaj Holtti, Olle Rosenqvist, Markus Linde, Dawa Bhutia och Pastor Khaling på Lärjungacentret Salleri i Pahplu.

PAHPLU

Vår första exkursion gick upp till Phaplu i Mount Everest-området, som ligger 2400 meter över havet. Vi for upp till 3000 meter över havet. På samma plats invigde vi för 2,5 år sedan ett lärjungaträningscenter strax ovanför byn Salleri. Centret leds av **Pastor Khaling** som annars bor och lever nere i Västbengalen.

Pastor Khaling är en gammal man som spenderat sitt liv med att gå runt och berätta om Jesus i bergsbyarna (du kanske har hört mig berätta om honom förut). Han har lidit mycket och blivit både slagen, bespottad och utschasad. Men han har också fått se en otrolig frukt av sitt arbete! Bara på Nepalsidan i Himalaya har mer än 300 församlingar vuxit fram under de senaste 25-30 åren.

Jag respekterar verkligen pastor Khaling, och när vi mötte honom på flygfältet böjde jag mitt huvud på samma sätt som yngre personer enligt nepalesisk sed gör när de möter en respekterad äldre person. Detta för att visa att jag håller honom högt. Jag har nog aldrig mött en människa som utstrålar sådan frid och ödmjukhet som han. Samtidigt utstrålade han verklig auktoritet. Jag kunde bara koppla av när vi satt runt bordet i hans blygsamma lilla stuga, för friden som infann sig var otroligt stor.

Vi stannade några dagar i Phaplu, och det var en speciell upplevelse eftersom temperaturen där uppe var så annorlunda än i Kathmandu. Om dagarna var det kring 17 grader varmt och på natten bara 7 grader. Våra enkla hotellrum höll cirka 10 grader om nätterna, och vi fick lov att sova med långkalsonger, ”stickasockor” och mössa för att inte frysa. Ändå var det kallt. Ville man duscha med varmt vatten fick man göra det under några minuters tid på kvällen, annars var det kalldusch på morgonen som gällde. Men vad gjorde det, man är ju scout!

På lärjungaträningscentret skulle vi haft en ledarträning, som tyvärr måste ställas in. Istället fick vi vara med och sätta igång undervisningen för nästa årskull. Den yngsta deltagaren var bara 14 år och den äldsta 51 år. Förra gången jag var där var den yngsta deltagaren 11 år.

Många av deltagarna var nya i tron och deras hängivenhet till Jesus syntes verkligen - lovsången var enkel, men fylld av hjärta. De som kom från fattiga förhållanden fick bo på centret, och det fanns ett skilt rum för män och ett skilt för kvinnor. Där sov de, tätt intill varandra, på tunna madrasser. Det var med stor tacksamhet vi några dagar senare satte oss i det lilla propellerplanet och bad en bön att det skulle hålla ihop ända ner till Kathmandu.



En av tre brunnar som byggts i Janakpur där musharfolket bor. Man har också byggt en skola där en av grannbyns kristna kvinnor undervisar.

JANAKPUR

Vår andra exkursion gick ner till staden Janakpur som ligger på blyga 78 meter över havet. Janakpur ligger nära den plats där man tror att **Buddha** har fötts, och den anses därför väldigt helig bland både buddhister och hinduer.

Det andliga trycket var liksom värmen mycket påtagligt i Janakpur. Till skillnad från de svalare bergstrakterna med sina 17 grader var det hela 30-35 grader här nere!

När vi med viss skepsis installerat oss på våra hotellrum, satte vi oss ner med en av evangelisterna, **Sajan**, och hans medhjälpare, **Jay**. Vi gick tillsammans igenom vad vi skulle göra och vem vi skulle besöka näst. Sajan och Jay berättade om **musharfolket**, som de båda varit involverade i att evangelisera. Musharfolket tillhör det lägsta av kasten i kastsystemet och betyder "de som äter möss".

Att musharfolket hör till det lägsta kastet innebär att de inte har några rättigheter alls, och att andra kan göra ont mot dem utan att bli bestraffade. Därför är de också väldigt utsatta. 95% är dessutom helt outbildade och analfabeter. De har ingen grundläggande kunskap om hygien och uträttar ofta sina behov där de behagar.

Sajan berättade att två-tre familjer kommit till tro genom det arbete de redan gjort i byn. Man har t.ex. grävt tre brunnar och byggt en skola, där en av grannbyns kristna kvinnor undervisar barnen, som på så vis får lära sig läsa och skriva.

Tanken var till först att vi skulle hyra en bil samt gå genom risfält med kobror för att komma till byn. Men stadens borgmästare hade på något sätt fått höra att "viktiga män" skulle besöka musharfolket för att hjälpa med förnödenheter, så han skickade en bil samt tillhörande poliseskort. När vi kom fram visade det sig att också byns ledarskap och maoisternas ledare ville vara med om vad-det-nu-var-vi-skulle-göra.

Väl framme kom vi till en stor samling och blev hälsade välkomna av borgmästare, polis och maoister. De var alla väldigt tacksamma för vad vi skulle göra, men visste inte vad det var eftersom de i vanliga fall inte brydde sig om musharfolket. Vi delade ut skolmaterial, tandborstar, tandkräm, godis och myggnät åt barnen och familjerna som kommit till platsen. Förnödenheterna hade inhandlats bl.a. med hjälp av kollekterna från världsböndagen, körfestivalen och vasaungdomarna på MUV.

Mitt hjärta brast när jag såg barnen. De här barnen har inte haft någon chans att göra något av sina liv, förrän evangelist Sajan börjat hjälpa till praktiskt och med Guds ord. Barnen hade trasiga och skitiga kläder, de minsta hade inga kläder alls. När jag satt bredvid borgmästaren gjorde jag några grimaser åt barnen så att de skrattade. Borgmästaren såg först sur ut, men sen måste han hålla sig från att le.







“Väl framme kom vi till en stor samling och blev hälsade välkomna av borgmästare, polis och maoister. De var alla väldigt tacksamma för vad vi skulle göra, men visste inte vad det var eftersom de i vanliga fall inte brydde sig om mushar-folket”



“Stadens finaste delar är fokuserade kring en vacker sjö omgiven av berg.“



POHKARA (Pohkra)

Pohkara är en ort som ligger väster om Kathmandu, 900 meter över havet. Denna plats är en turistort för främst rika nepaleser och indier, men man ser också en hel del västerlänningar på turiststråken. Stadens finaste delar är fokuserade kring en vacker sjö omgiven av berg. Men går man några kvarter in i staden blir det snart uppenbart att den polerade ytan inte är så fin.

I Pohkara har vi fått vara med och stöda arbetet i ett barnhem för utnyttjade flickor som inte längre är önskvärda i sina familjer. Tyvärr fick vi reda på att barnhemmet blivit tvunget att stänga på grund av att de fått ekonomiska medel direkt från en norsk kristen organisation. Detta kunde staten inte acceptera då de inte godkänner kristna organisationers inflytande.

Evangelisten Ganesh och hans familj har hjälpt många av de hemlösa flickorna. De har tagit in så många de kunnat och även försökt ”slussa ut” flickor till andra troende. Samtidigt driver Ganesh **Rock House**, ett projekt som pågått i fem år och som under dessa år möjliggjort för 740 gatpojkar att få en musikalisk utbildning och att gå i bibelskola. Pojkarna kan senare jobba som trubadurer, och de som kommer till tro kan sändas ut som evangelister.

Sånghäftet som eleverna får lära sig från är fyllt av kända rocksånger blandat med lovsånger. På lördagarna används Rock House-utrymmet som gudstjänstsal, där både flickor och pojkar är närvarande och aktiva.

Ganesh och hans familj besöker också några troende blinda familjer som bor tillsammans i ett enkelt skjul på en bakgård. Där håller de andakt, lovsjunger och ber tillsammans.

TEXT OCH BILD: MARKUS LINDE



Olle och Dawa talar vid Rockskolan, som under sin fem år långa verksamhetstid hjälpt 740 unga gatpojkar genom att ge dem en musikalisk utbidning och möjlighet att gå på bibelskola.

Ute i ett skjul på en bakgård bor några blinda familjer som evangelisten Ganesh också hjälper.





“Bara på Nepalsidan i Himalaya har mer än 300 församlingar vuxit fram under de senaste 25-30 åren.”



Markus och Olle pustar ut mellan varven. De har nyss blivit bjudna på lunch av en restaurangägare som sökte upp dem på hotellet i Kathmandu..

Be för Afghanistan

Den allmänna situationen i Afghanistan blir allt värre. Att det inte har regnat på flera veckor inför vårsådden kan innebära att hungersnöden inte alls kan lindras.

Talibans kontroll av människorna blir allt striktare i islams namn. De har under de senaste månaderna gjort undersökningar i hus efter hus. Talibansoldaterna är ofta oartiga och behandlar människor illa. Kvinnorna begränsas alltmer och utesluts från undervisning och arbetsliv.

Arbetslösheten är skyhög. Alla som bara kan och som har pengar gör allt för att lämna landet.

Vår internationella organisation har den senaste månaden haft ett litet team i landet för att besöka projekten i de olika provinserna. Det var till stor glädje och uppmuntran för de nationella medarbetarna.

Man ville undersöka om det är möjligt att återvända med hela det internationella teamet. Be om vishet när de tillsammans med styrelsen bedömer situationen och beslutar om och när de kan återvända.

Byutvecklingsteamet i Lal fick också besök. Efter vissa svårigheter har de lokala medarbetarna nu fått tillstånd av myndigheterna att fortsätta med projektets olika delar. Guvernören var först mycket negativ, men efter ett personligt besök av det internationella teamet ändrade han uppfattning.

Be för hela regionen, där de flesta livnär sig på jordbruk, att regnet ska komma i tid för vårsådden.

Ett stort och varmt tack till alla som svarade på vår vädjan i december om stöd för ”Afghaner i nöd”. Under de senaste månaderna har vi regelbundet kunnat förmedla gåvor via nattvakten. Han fördelar dem till många fattiga familjer, nu senast var det änkor med barn som fick mathjälp mm.

Nattvakten fick också stöd för att djupborra sin uttorkade brunn och nu är det många familjer i grannskapet som får rent och friskt vatten.

Eftersom situationen i landet blir allt sämre, är behoven fortsättningsvis enorma. Glöm inte våra afghanska vänner och trossyskon i Dina förböner.

Vill du fortsätta stöda ”Afghaner i nöd” kan Du skicka Din gåva via MKF (Missionskyrkan i Finland), som har insamlingstillstånd: IBAN konto: FI57 4055 1020 2570 71 SWIFT: HELSFIHH. Skriv referens 21607 eller på meddelandet ”afghaner i nöd”.

“JANKI” - JAN & ANKI TUNÉR

Hälsning från Europeiska Koalitionen för Israel (ECI)

Vårt mål som koalition är att så många nationer, politiska ledare, kyrkoledare och enskilda som möjligt skall förstå Israel och dess roll i världen. För att uppnå detta ordnar vi möten, konferenser och evenemang i bl.a. FN, EU, kyrkor och församlingar.

Efter 2 år av pandemi och digitala möten har 2022 blivit något av en nystart för ECI. Videoinspelningarna av månadsrapporten från EU parlamentet i Bryssel har återupptagits och kan ses på TV7 eller på YouTube. Kampanjen #ChurchesAgainstAntisemitism (Kyrkor mot antisemitism) har fortsatt.

Den 20 januari 1942 samlades nazistledare i Wannsee i utkanten av Berlin för att planera implementeringen av ”Den slutliga lösningen på judefrågan”, dvs förintelsen av Europas judar. På inbjudan av ECI möttes kyrko- och församlingsledare från hela världen 80 år senare i Berlin till ett endagssymposium om antisemitismen.

I början av april kunde vi efter 2 års uppehåll återigen mötas till en fantastisk bönekonferens, denna gång i Geneve. Också resten av året kommer att vara fyllt av möten, konferenser och videoinspelningar. Bönesamlingarna på zoom, som varit något av en livlina för ECI, fortsätter varje måndag.

Vill du veta mera, beställ vårt nyhetsbrev från *info@ec4i.org.*

Shalom!

TEGE GULL
Ordf. för ECI



Tege Gull tillsammans med Gregory Lafitte från Schweiz som ansvarar för ECI:s arbete i FN.

Vårhälsning från oss här i Aten!

Många av våra vänner är perser. De firar sitt traditionsenliga nyår, *Nouruz*, i samband med vårdagjämningen i mars. Mycket passande dag att fira eftersom det då känns som en ny början på året, när solen igen börjar värma och dagarna blir längre.

Nu är vi inne i april och njuter av att se blommor på marken och i träden (vissa träd här får sina blommor innan löven kommer). Typiskt vårtecken är också de långa kedjor av processionslarver (de har giftiga hårstrån) som kommer ut på trottoarerna och sen förstås alla fåglar som sjunger så fint.

Det känns med ens mycket mera motiverande att stiga upp på morgonen för att möta dagen! Herren ger oss en nystart efter varje vinter!

Jag, Martin, jobbar vidare med att träna människor som leder mindre lärjungaträningsgrupper i hemmen. En afghansk man som heter James har blivit en god vän och nyckelperson i arbetet.

Tillsammans går vi ut till Viktoriatorget två dagar i veckan och bjuder på te och kaffe och genom det arbetet vill vi försöka starta nya lärjungagrupper genom att vi träffar nya människor som får höra om Jesus, samtidigt är det också en plats där de som är nya (eller gamla) i tron kan få se modeller som de kan efterfölja.

Allt sedan Ukrainakriget började så har **Hege-Elise** tagit en hel del ansvar som kommunikatör och organisatör för **UMUs kristeam** som samordnar flyktingarbetet i och runt omkring Ukraina. Många UMU center i Ukraina och runtom i Europa har nu blivit tillfällig boplats för flyktingar där de också kan få mat och en hjälpande hand.

De erfarenheter som vi har fått som följd av flyktingkrisen här i Grekland är till god hjälp nu när nya flyktingar flyr från Ukraina och hjälpen måste organiseras på bästa möjliga sätt. Många vill hjälpa och tack vare dagliga onlinemöten så kan Hege-Elise och teamet veta var behovet är som störst och var hjälpen behövs.

Mitt i eländet så finns det många historier som visar på att Herren beskyddar och leder dem som ropar på honom. Senast när tågstationen i östra Ukraina blev bombad så var två av UMUs minibussar på väg dit och anlände endast 2 minuter efter att den förödande bomben slog ner. Timingen var perfekt och med sig hade de dessutom första hjälp utrustning som behövdes på platsen.

Om man vill vara med och understödja flyktingar och det arbete som utförs i Ukraina så kan man ta kontakt med oss privat eller på denna email, *ukraine@ywamce.com*.

Vårhälsningar,

FAMILJEN SANDÅS I ATEN
Följ oss på vår blogg: www.hemsandas.weebly.com



Martin och Hege-Elise Sandås skriver en hälsning från Grekland.

UNDERSTÖD MKFs ARBETE

Bankkonto:
Missionskyrkan i Finland
Aktia 405510-2257071
IBAN: FI57 4055 1020 2570 71
Swift/BIC: HELSFIHH

MobilePay:
koden 55058

Ange gärna i meddelandefältet till vilket ändamål din gåva skall gå (t.ex. bistånd, mission, Evangelistmissionen eller MKF:s allmänna arbete). Alla gåvor och bidrag är anonyma.

Tack för din gåva!

MISSIONSKYRKAN I FINLAND







Missionskyrkans sommarkonferens 29.6-2.7.2022

"Tro och liv för vår tid"

SOMMARKONFERENSEN 2022 äger rum i vackra, lummiga och gröna Grankulla. Vi hoppas att både plats och tid skall göra det möjligt för så många som möjligt att delta under hela konferensen!

Konferensens huvudtalare är **John Eidering**, som är föreståndare och pastor i **Equmeniakyrkan** i Vårgårda, Sverige. John har ett stort hjärta för lokalförsamlingen och värdesätter även engagemang i samhället där vi bor och lever. John växte upp i **Fiskebäcks Missionskyrka** under **Niklas Piensoho**s ledning, och John har även tagit intryck av **Runar Eldebo**. John anländer till konferensen tillsammans med sin hustru **Lotta** och deras tre barn.

Barnens egna samlingar leds av **Emmanuel** och **Alexandra Hyllerud** från Alingsås, Sverige. Många minns dem från konferensen i Jakobstad, och de ser fram emot att få träffa oss alla igen. Det blir en spännande barnkonferens!

Seminarier ordnas på torsdag och fredag eftermiddag.
Varmt välkommen med!

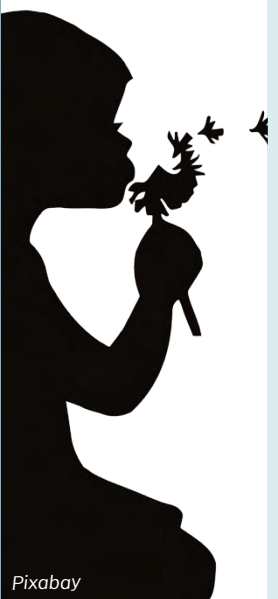
Planeringsgruppen

Markus Österlund
040-8367686
markus.osterlund@andreaskyrkan.fi

Markus Linde
040-1272017
markus.linde@andreaskyrkan.fi

Stefan Salonen
0400-429713
stefan.salonen@dlc.fi

Roger Andersson
050-5272285
roger.andersson@mkf.fi


Pixabay

Konferensekonomi

Var och en betalar för mat och logi direkt till konferensplatsen.

Under konferensens gång kommer vi på vanligt sätt att uppbära kollekter för att täcka kostnader för arrangemang och talare.

"Någon har inte möjlighet att ge så mycket, någon annan kan ge så att flera kan delta!"

Gåvor kan ges kontant, med bankkort eller via MobilePay, nr 55058. MKFs bankkonto är FI57 4055 1020 2570 71. Skriv "Sommarkonferensen" i meddelandefältet.



Suomen Raamattuopisto ligger i natursköna Grankulla. Det är allra förmånligast att boka konferenspaketet senast 15.5. Foto: SRO

Logialternativ och priser

Konferensplatsen Suomen Raamattuopisto sköter all logi och mat.

Vi kan detta år erbjuda ett mycket förmånligt paketpris för hela konferensen. Paketet innehåller helpension onsdag 29.6 (mat kl. 17) till lördag 2.7 eftermiddag. **Titta närmare på de olika logialternativen här intill.**

OBS! Boka paketpriset fram till den 15.5! Efter detta finns endast möjlighet att boka enstaka nätter. (Specialpris till 23.5, varefter vi följer Raamattuopistos ordinariepris).

Vi har gått in för att subventionera familjers deltagande så att maxpriset ska vara 500 € per familj om man bor tillsammans.

På området finns även plats för husvagnar och husbilar.

Anmälning och bokning sker på:

mkf.fi/konferens2022

http://mkf.fi/konferens2022/

Ystävien talo

Helpension inkl. boende och alla måltider:

- Ystävien talo, boende i 2 pers. rum 180 € / pers.
- Ystävien talo, boende i 1 pers. rum 255 € / pers.

Retroasuntola

Helpension inkl. boende och alla måltider:

- Retroasuntola, boende i 2-4 pers. rum 165 € / pers.
- Retroasuntola, boende i 1 pers. rum 225 € / pers.

I Retroasuntola finns det normalt en våning för kvinnor och män. Bor man med familj är det tillåtet att avvika från detta.

Klassrum

Inkvartering på egen madrass är gratis. Med arrangörens madrass 15 €. **Måltidspriserna tillkommer.**

Måltidspaket

Måltidspaket för den som bor på annat håll inkluderar varma måltider och kaffeservering:

– vuxna 72 €
– barn 7-12 år -50%
– ungdomar 13-17 år -10 %



“Kyrkan har något unikt som ingen annan organisation eller förening i samhället har”

John Eidering

Hälsning från årets huvudtalare

Hej!
Jag heter John Eidering och jag ser mycket fram mot att få besöka er sommarkonferens i juni!

Jag arbetar som pastor i Equmeniakyrkan Vårgårda som ligger i Västergötland, något jag gjort i 6 år. Där bor jag med min familj, min fru Lotta och våra tre barn som alla kommer med till konferensen.

Jag brinner för den lokala församlingen och tror att varje samhälle behöver en kyrka i sin bygd för kyrkan har något unikt som ingen annan organisation eller förening i samhället har, nämligen att vi så tydligt har en kallelse att tjäna människor och förkunna evangeliet. När församlingen samlas till gudstjänst är veckans höjdpunkt för mig och jag hoppas att när vi samlas i sommar så skall det också få vara höjdpunkter i gemenskapen med varandra och med Jesus Kristus!

När jag inte arbetar så är jag gärna ute i trädgården, springer en runda, eller tittar på fotboll. Så är det någon som har löparskorna med sig till konferensen i sommar så får ni gärna ta med mig på en runda, det vore roligt!

Väl mött i sommar,

John Eidering

John Eidering medverkar:

ONSDAG 29.6

13.00 & 15.00	Pastors- och medarbetarsamling
18.00	Kvällsmöte

TORSDAG 30.6 - FREDAG 1.7

09.15	Förmiddagsmöte
18.00	Kvällsmöte



iStockphoto



iStockphoto

Äventyrsdag för ungdomar på Solvalla

På fredag kl. 9 drar ungdomarna iväg till **Solvalla idrottsinstitut** på en spännande **aktivitetsdag**. För **tweens** (9-12år) finns det roliga bollspel, lekar samt en utmanande äventyrsbana, och för **tonåringar** (13-17 år) erbjuds fatbike, bågskytte och paddling. Lunchen serveras på plats, och vi ordnar busstransport från konferensplatsen till Solvalla och tillbaka. Visst hänger du med?



Unsplash

Lotta och John Eidering med familj.



Kafé

Konferenskaféet håller öppet vissa tider under dagen. Du kan köpa läckra bakverk, kaffe, tilltugg, saft, läsk, glass, godis samt annat gott i kaféet. Överskottet från försäljningen går till FMUs arbete, så passa på att tanka ordentligt! Varmt välkommen!

Bokbord

Allkristen bokhandel från Karleby betjänar oss med bokförsäljning under konferensen.

Bön och förbön

Redan nu kan du vara med och förbereda sommarkonferensen genom att lägga den i bön inför vår Gud! Under konferensens gång ber olika böneteam dagligen för konferensen och deltagarna. Det finns också möjlighet till personlig förbön under konferensen. Tack för att du vill ta del av förberedelserna och be för allt det som Gud vill göra!

Sightseeing i H:fors

I år har du igen chans att se dig runt i huvudstaden under ledning av **Bo Ekman** från Andreaskyrkan! Vi åker bl.a. ner till Senatstorget och besöker även det nya biblioteket Ode invid Tölöviken. **Start fredag 1.7 kl.12 från konferensplatsen.**



Emmanuel och Alexandra Hyllerud med döttrarna Lova, Liv och Lily.



Barnkonferens

med Hylleruds:

ONS 29.6
18.00 Kvällsmöte

TORSDAG 30.6 - FREDAG 1.7
09.15 Förmiddagsmöte
18.00 Kvällsmöte

LÖR 2.7
09.15 Förmiddagsmöte



Barnrum för de allra minsta

Under kvällsmötena finns ett **barnrum** tillgängligt för de allra minsta konferensdeltagarna. **Fanny Backman** och **Bella Ahlbäck** är ansvariga för barnrummet. Välkommen!

TRO OCH LIV
- FÖR VÅR TID

Seminarier för dig!

På **torsdag** och **fredag** eftermiddag kan du delta i en rad olika intressanta seminarier inom ramen för konferenstemat.

Seminarier



1. Själavård i församlingen

Föreläsare: Anna Korkman Lopes
Hur undvika att överväldigas av andras nöd? Hur skapa kraftgivande samtal så att ens egna behov inte står i vägen? Lär dig grunderna i lyssnande och hur du kan finnas till för den som går igenom en kris eller behöver ventilera tankarna!



2. MKFs ursprung och historia

Föreläsare: Markus Linde
För ca 140 år sedan startade vår rörelse, och i detta seminarium tar vi oss tillbaka till början och tittar närmare på den väckelse, anda och de värderingar som lade grunden för Missionskyrkan i Finland.



3. Älskade, hatade Israel

Föreläsare: Tomas Sandell
Under seminariet kommer vi att studera Israelfrågan både från bibelns och folkrättens perspektiv. Finns det hållbara argument för att stöda Israel i dag? Ger bibeln några entydiga svar?



4. Apologetikseminarium

Föreläsare: Patrik Nordman
Ett blint steg i tro eller ett rationellt beslut? Vi bekantar oss med försvaret av den kristna trons sanningsanspråk utgående från den klassiska apologetiken och ser närmare på hur den kristna tron ifrågasätts i vår tid.

Årsmöten

Torsdag kl. 10.15 samlas lokalförsamlingarnas ombud till **Missionskyrkan i Finlands** samt **Fria Missionsförbundet r.f.**:s årsmöten. **Föreningen Missionskyrkans Ungdom r.f.** håller sitt årsmöte fredag kl.15:15. *Årsmöteskallelserna hittar du nedan.*

Kallelse till FMU:s årsmöte

Kallelse till årsmöte för Föreningen Missions-kyrkans Ungdom (FMU) r.f:s medlemmar fredagen den 1 juli kl 15.15 vid Suomen Raamattuopisto, Helsingforsvägen 10, 02700 Grankulla.

Röstberättigade vid FMU:s årsmöten är FMU-medlemmar och Missionskyrkan i Finlands styrelse.

Föreningen Missionskyrkans Ungdom r.f.
- varje församling har rätt att sända ett (1) befullmäktigat ombud för varje påbörjat tiotal (10) medlemmar, dock inte flera än tolv (12) (Missionskyrkan i Finlands styrelse ledamöter har rösträtt på FMU:s årsmöte)

Vid årsmötet behandlas stadgeenliga ärenden samt förslag till stadgeändringar. Nybyggnation och visioner för fritidsgårdens framtid presenteras. FMU:s vision, mission och närmaste mål diskuteras. Föredragningslista sänds ut senare på våren.

Kallelse till MKF:s och Fria Missionsförbundets årsmöte

Kallelse till årsmöte för Missionskyrkan i Finlands & Fria Missionsförbundet r.f.:s medlemmar torsdagen den 30 juni kl 10.15 vid Suomen Raamattuopisto, Helsingforsvägen 10, 02700 Grankulla.

Röstberättigade vid samfundets årsmöten är enligt de siffror som gällde 31.12.2021.

Missionskyrkan i Finland
- varje församling har rätt att sända ett (1) befullmäktigat ombud för varje påbörjat tiotal (10) medlemmar, dock inte flera än tolv (12) (dock inte styrelsens ledamöter eller pastorer / missionärer vilka har rösträtt enligt p. 2 och p.3.)
- styrelsens ledamöter samt samfundsledaren
- av samfundet ordinerade pastorer och avskilda missionärer i anställningsförhållande 31.12.2021

Fria Missionsförbundet r.f.
- till förbundets ombudsmöten äger varje medlemsförening rätt att sända ett befullmäktigat ombud för varje påbörjat tiotal medlemmar, dock inte flera än tolv (12). Medlemsförening med tio medlemmar eller mindre får representeras med två (2) ombud. Valbar till ombud är endast den som är medlem av förening som tillhör förbundet
- styrelsens ledamöter samt missionsledaren
- social förening eller stiftelse företräds av ett befullmäktigat ombud (1)

Vid årsmötet behandlas stadgeenliga ärenden samt förslag till stadgeändringar. Föredragningslista sänds ut senare på våren.

Konferensprogram

Onsdag 29.6

11 - 19 ANKOMST och check-in
12.00 Lunch
13.00 PASTOR- OCH MEDARBETARSAMLING med gästtalarna
14.30 Kaffepaus
15.00 Pastor- och medarbetarsamling forts.
16.30 Middag
18.00 KVÄLLSMÖTE med John Eidering
20.00 Kvällste

Torsdag 30.6

08.00 Frukost
09.15 FÖRMIDDAGSMÖTE med John Eidering
10.15 MKFs ÅRSMÖTE del 1
Parallellprogram: fritid, spel, umgänge
11.30 Lunch
12.00 Lunch årsmötesdeltagare
13.00 MKFs ÅRSMÖTE del 2
Parallellprogram: fritid, spel, umgänge
15.00 SEMINARIER
16.30 Middag
18.00 KVÄLLSMÖTE med John Eidering
20.00 Kvällste

Fredag 1.7

08.00 Frukost
09.00 AKTIVITETSDAG för ungdomar, avfärd till Solvalla
09.15 FÖRMIDDAGSMÖTE med Markus Österlund, Stefan Salonen, Maria Nikander och John Eidering "Hur kan vi sträcka ut en hand till våra medmänniskor?"
11.30 Lunch
12.00 Sightseeing i Helsingfors, avfärd
13.00 Umgänge, promenad, kaffe
15.00 SEMINARIER
15.15 FMUs ÅRSMÖTE
16.30 Middag
18.00 KVÄLLSMÖTE med John Eidering
20.00 Kvällste

Lördag 2.7

08.00 Frukost
09.30 HÖGTIDSMÖTE med nattvard
11.30 Lunch
13.00 AVSLUTNING och sändning

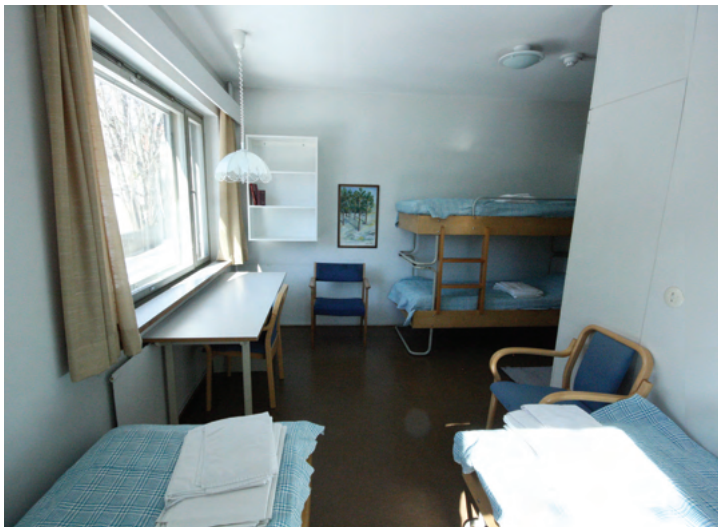
Suomen Raamattuopisto
Helsingforsvägen 10
02700 Grankulla

"Vi hoppas att både plats och tid skall göra det möjligt för så många som möjligt att delta under hela konferensen!"

– Planeringsgruppen

Ystävien talo (uppe) och Retroasuntola (nere) vid Suomen Raamattuopisto väntar på nattgäster. Foto: SRO





Unsplash

Hälsning från församlingarna



Ebeneserkyrkan i Jakobstad
Christian Backman lämnar styrelsen efter 19 år och avtackades under årsmötet av ordförande Sofia Grankull och föreståndare Stefan Löv. Foto: Tua Backman

"Processen med "blomstrasamtal" har fortsatt i församlingen. De går ut på att personer från församlingens ledning träffar varje församlings-aktiv för att samtala kring vilka drömmar och gåvor personen bär på. En del nya verksamhetsformer har blommat ut från detta, och vi tror att mer kommer att komma!"

- Ebeneserkyrkan -

Missionskyrkan i Finland (MKF) består av 14 självständiga församlingar som finns på olika orter i Svenskfinland. Dessa vill ge rum för livsviktiga frågor och visa att Jesus Kristus kan möta den längtan av hopp, tro och kärlek som vi alla bär på. Här följer hälsningar och rapporteringar från några av dem:

EBENESERKYRKAN

Ebeneserkyrkan i Jakobstad höll årsmöte söndagen den 20 mars. Under mötet avtackades **Christian Backman**, som lämnar styrelsen efter 19 år. Han efterträds av **Eva Björkskog. Sofia Grankull** omvaldes som ordförande.

Övriga i styrelsen är **Tua Backman** (omvaldes på årsmötet), vice ordförande, **Markus Pettersson**, sekreterare och kassör, **Carolina Gull** och **Svante Löv.** Församlingen har två anställda, pastorerna **Stefan Löv** och **Jonas Ahlsved**. Stefan Löv deltar också i styrelsens möten som föreståndare för församlingen.

Församlingens äldstekår består av Stefan Löv, Jonas Ahlsved, Christian Backman, **Markus Smeds, Tommy Johansson** och **Matias Grankull**.

Under årsmötet valdes många andra viktiga ansvarspersoner för olika områden i församlingen.

Under mötet summerades också år 2021, som fortfarande var ett år som påverkades av coronaviruset.

Församlingen firar normalt gudstjänst i yrkesskolan **Optima**, som hyrs för ändamålet. Under gudstjänsterna hålls också barnmöten, **Ebbe Play** för barn från 4 år till förskoleåldern samt **Ebbe challenge** för årskurs ett och uppåt.

En gång i månaden tas en missionskollekt upp och församlingen ger fortsättningsvis tionde av tionde till MKF.

Församlingen har kring tio aktiva smågrupper som träffas regelbundet och ungdomssamlingar hålls varannan vecka. Under vintern när inga gudstjänster firades hölls istället en bönekampanj där det ordnades bön i kyrkan varje kväll.

Församlingen hade besök av Missionskyrkans evangelist **Olle Rosenqvist** samt samfundsledare **Håkan Björklund** under år 2021.

Anna daghem har fortsatt sin verksamhet i byggnaden intill kyrkan på Södermalmsgatan. Daghemmet hade i fjol 5 anställda och kring 18 barn.

Processen med "**blomstrasamtal**" har fortsatt i församlingen. De går ut på att personer från församlingens ledning träffar varje församlingsaktiv för att samtala kring vilka drömmar och gåvor personen bär på. En del nya verksamhetsformer har blommat ut från detta, och vi tror att mer kommer att komma!

KVEVLAX MISSIONSKYRKA

Ett tjugotal medlemmar i **Kvevlax Missionskyrka** samlades till årsmöte söndagen den 20.3.2022.

Gunilla Sand fortsätter som styrelsens ordförande. Styrelsen består av **Anna-Lena Björkman, Susan Granberg** (ny) **Anne-Marie Hjortman, Per-Johan Ingo, Solveig Nygård, Olle Rosenqvist, Åsa Kallenberg** och **Björn Öst**.

Församlingens föreståndare är **Karl Granberg**. Församlingen hade vid årsskiftet 95 medlemmar.



Missionskyrkan i Vasa
Avgående ordförande Bjarne Bergsten överräcker ordförandeklubban till Patrik Söderberg under överinseende av pastor Anette Nyman. Foto: Calle Storgård

"Trots coronatider har församlingen hållit igång verksamheten. Förutom gudstjänster varje söndag, på distans eller i kyrkan, har församlingen regelbunden barn- och ungdomsverksamhet, olika intressegrupper och bokcafe."

- Missionskyrkan i Vasa -

"Förutom de sedvanliga årsmöteshandlingarna, fanns detta år en gemensam fråga på varje enskilt årsmöte: Skall vi bilda en ny, gemensam lokalförsamling tillhörande MKF?"

- Närpesregionen -

MISSIONSKYRKAN I VASA

Ett 30-tal medlemmar i **Missionskyrkan i Vasa** samlades till årsmöte 27 mars. **Patrik Söderberg** valdes till ny ordförande för styrelsen. Övriga medlemmar i styrelsen är **Oskar Ros, Emma Rönngård, Per-Richard Levälahti, Markus Norrby** och **Alan Kongari**.

Församlingens pastor är **Anette Nyman**. Per-Richard Levälahti är barn- och ungdomsledare och **Jakob Luoma** civiltjänsgörare i församlingen sedan augusti 2021.

Trots coronatider har församlingen hållit igång verksamheten. Förutom gudstjänster varje söndag, på distans eller i kyrkan, har församlingen regelbunden barn- och ungdomsverksamhet, olika intressegrupper och bokcafe.

Församlingen understöder också **familjen Sandås** arbete bland flyktingar i Grekland. Församlingens verksamhet finansieras genom frivilliga gåvor och hyresintäkter.

Församlingen bildades 1883, finns på Fredsgatan 20 i Vasa, är en del av samfundet Missionskyrkan i Finland och hade vid årskiftet 117 medlemmar. Den vill göra det möjligt att mötas, uppmuntras och växa i den kristna tron, men också kanske för första gången få erfara Guds kärlek.

NÄRPESREGIONEN

Alla tre **Missionsförsamlingar i Närpes** finns inom ett ganska litet geografiskt område. Mellan **Näsby** och **Övermark Missionskyrkor** är det 16 kilometer och mitt emellan dem ligger **Betesda** i Ytttermark. Samarbetet och gemenskapen dem emellan har under många år fungerat bra och samordnat. De tre församlingarna höll sina respektive årsmöten i slutet av mars. Alla tre församlingarna är små och har liknande utmaningar.

Förutom de sedvanliga årsmöteshandlingarna, fanns detta år en gemensam fråga på varje enskilt årsmöte: Skall vi bilda en ny, gemensam lokalförsamling tillhörande MKF? Varje församling har under det senaste året samtalat och funderat kring frågan och när årsmötena hölls, kunde alla församlingar, var för sig, ge en positiv respons på frågeställningen om bildandet av en ny, gemensam församling.

Den nya och gemensamma församlingen grundades söndagen den 27 mars 2022 och fick namnet **Närpesnejdens Missionsförsamling**. Församlingen har ansökt om medlemskap i Missionskyrkan i Finland, och MKF:s samfundsstyrelse har på sitt möte, 2.4 2022, godkänt ansökan.

På det stiftande mötet valdes **Håkan Björklund** till ordförande, **Albin Stenback** till viceordförande, **Claseric Gull** till sekreterare och **Per-Erik Hannus** till styrelseledamot.

Innan alla tillstånd är godkända fungerar de tre nämnda församlingarna såsom tidigare. Målet är att bättre kunna samordna resurserna och hjälpa varandra. På detta sätt hoppas vi samtidigt kunna bli bättre rustade att utföra det arbete vi är kallade till.

ANDREASKYRKAN

Söndagen 20 mars 2022 hölls **Andreaskyrkans** och **Svenska friförsamlingens** parallella årsmöten på Nya Vinden. Ca 30 personer deltog i mötet.

Före mötet fick mötesdeltagarna njuta av en god soppa som **Sofia Korkman Lopes** förtjänstfullt kokat. Under mötet gick man igenom årsberättelsen, bokslutet och tittade tillbaka på året som gått. Det konstaterades att församlingen, trots många utmaningar och en tung tid av pandemi, kunnat bry sig om och finnas till för varandra och andra.

-Gud har gjort mycket i och genom oss, och det tack vare att väldigt många har varit engagerade och delaktiga, sade pastor **Markus Österlund**. Han påminde oss alla om bibelordet årsberättelsen

avslutas med: *"Jag vet vilka planer jag har för er, säger Herren. Det är planer för välgång och inte något ont, för att ge er en framtid och ett hopp." (Jeremia 29:11*)

Pastor Markus Österlund fortsätter som församlingsföreståndare för Andreaskyrkan, och **Petra Sten** återvaldes som ordförande för de båda styrelserna. Inga andra namnförslag hade kommit in. Efter diskussion och omröstning beslutade mötet att för nästa period välja 6 styrelseledamöter i stället för 5. Stadgarna säger att styrelserna kan bestå av 5–6 ledamöter.

Ett nytt namnförslag hade kommit in på förhand och de tre styrelseledamöterna i tur att avgå ställde sig till förfogande för omval. **Gabriella Ahlbäck, Samuel Enberg** och **Tom Skogman** återvaldes och **Bo Ekman** valdes in som ny ledamot. Till ersättare återvaldes **Gerd-Peter Löcke** och **Jerome Nyandwi. Magnus Ahlberg** och **Hanna Friis** ingår i styrelsen sedan tidigare.

Årsmötet bekräftade också Andreaskyrkans ledningsgrupp, som församlingsföreståndaren utsett i samråd med styrelsen. Ledningsgruppen består av **Tor Göte Gull, Anna Korkman Lopes**, ungdomspastor **Markus Linde** och **Tuija Österman**. Församlingsföreståndaren deltar även i ledningsgruppsarbetet.

Matutdelningen **AndreasHelps** delade ut matkassar varje vecka under fjolåret och hade sammanlagt 26 000 kunder dvs nästan 500 i veckan. Detta möjliggjordes med hjälp av många frivilliga händer, och församlingen är tacksam över var och en som hjälpte till. På årsmötet framförde **Tore Ahlgren** att frivilligarbetet på senare tid känts allt tyngre, och att det skulle vara bra med fler hjälpande händer.

"Matutdelningen AndreasHelps delade ut matkassar varje vecka under fjolåret och hade sammanlagt 26 000 kunder dvs nästan 500 i veckan. Detta möjliggjordes med hjälp av många frivilliga händer, och församlingen är tacksam över var och en som hjälpte till."

- Andreaskyrkan -

MISSIONSKYRKAN I EKENÄS

Maria Nikander har varit pastor på 50% i **Missionskyrkan i Ekenäs** sedan januari 2020. Styrelsen består av pastor och 4 medlemmar. **Jan Tunér** är ordförande. **Maria Söderström** är sekreterare och **Ulla Mickelsson** är vice ordförande. **Anders Nikander** är ordinarie medlem. Kassör **Håkan Lidman** sitter inte med i styrelsen, därav har styrelsen fått bära ett större ekonomiskt ansvar under året. Styrelsearbetet har fungerat bra.

Söndagsgudstjänsterna och vår **Brödkyrkan** har fått följa covid- 19-pandemins restriktioner under året. Då restriktionerna varat har vi på söndagarna träffats i mindre grupper eller via hybridzoommöten.

Under coronarestriktionernas tid delade vi ut bröd och EU-matkassar i tamburen i samband med Brödkyrkan. Från 1.6.2021 kunde Brödkyrkan igen fungera normalt med andakt, musik, brödutdelning/EU-kassutdelning samt kaffeservering. Under året har vi kunnat se att besöksantalet vid Brödkyrkan minskat.

Olika smågrupper har fortsatt under året. Det gäller en bibelupptäckargrupp, hemgrupper, förebedjargrupper och en liten alphagrupp.

Under år 2021 har vi 12 gånger varit på Ekenäs torg och bjudit på kaffe med dopp och hopp. Det har gett upphov till många utdelade kristna tidningar, Nya testamenten, böcker, givande människomöten och samtal.

Biståndsarbetet i de Baltiska länderna har fortsatt med 7 resor under året. Vi stöder fortsättningsvis familjen Sandås missionsarbete i Grekland samt arbetet i Gambia och Afghanistan. Mera information om detta kan man läsa på vår hemsida *www.ekenasmissionskyrka.net*.

Några konkreta böneämnen hos oss just nu är att vi skulle behöva nå människor i arbetsför ålder, barnfamiljer och den yngre generation samt att skörden är stor men arbetarna är få. Stort tack till alla som troget tjänat på olika sätt och gett av sin tid och kraft i församlingsarbetet. Herren är trofast!

Missionskyrkan i Ekenäs 130-års jubileumsfest firades söndagen 24.10.2021. Tidningen **Västra Nyland** uppmärksammade också jubileumsfesten med en artikel om 130-åringen. På festen fick vi ta del av både ett historiskt perspektiv och ett evighetsperspektiv. **Olav Söderström** och inbjudna gäster stod för musiken. Genom festen nåddes också en del nya besökare .

"Några konkreta böneämnen hos oss just nu är att vi skulle behöva nå människor i arbetsför ålder, barnfamiljer och den yngre generation samt att skörden är stor men arbetarna är få. Stort tack till alla som troget tjänat på olika sätt och gett av sin tid och kraft i församlingsarbetet. Herren är trofast!"

- Missionskyrkan i Ekenäs -

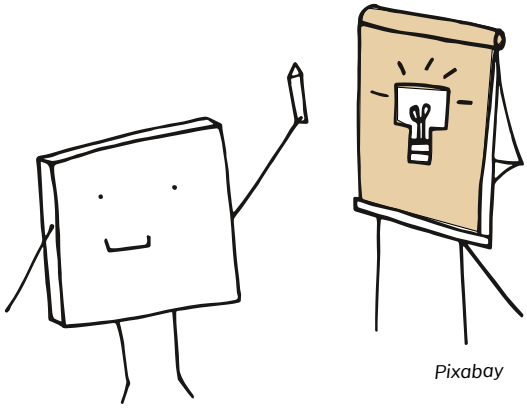


Andreaskyrkan i Helsingfors
En del av den nya styrelsen efter årsmötet 20 mars 2022: Magnus Ahlberg, Bo Ekman, Petra Sten (ordförande), Gerd-Peter Löcke, Gabriella Ahlbäck och Samuel Enberg från styrelsen. Foto: Sabina Söderlund-Myllyharju

Hälsning från pastors- och medarbetarmötet



- Pastors- och medarbetargruppen möttes till samtals- och bönedagar i Sibbo den 21-24 mars 2022. Allt som sades och gjordes kan naturligtvis inte kläs i ord, men vi vill ändå skriva några rader som en hälsning till På Vägs läsare. Gud välsigne er alla! säger tf samfundsledare Roger Andersson.



Pixabay

Lägergården

Vi var väl 15 deltagare som bäst plus **Stina** i köket. **Nilsasgården** fungerade väldigt bra för våra behov. Med 15 deltagare ryms nästan alla som så önskar att sova enskilt. Men ifall man skulle vara 20-25 personer blir det att samsas om rummen. Rummen i gamla Nilsasgården rymmer 1-2 personer, medan rummen i huvudbyggnaden är väldigt stora, med platser för upp till 8 personer.

Naturen runt omkring lägergården inbjuder till utevistelse och promenader. Det känns som om man skulle vara rätt långt ute i ödemarken, och sjön är väldigt fin. Men ändå är det bara cirka 25 minuters bilfärd till Dickursby tågstation. Detta gör att de som kommer norrifrån med tåg får en betydligt kortare och enklare resa än vad som var fallet då vi samlades vid Sjömansro.

Övning

För att bli litet varma i kläderna (det var litet svalt tills vi lärt oss skruva upp värmen) gjorde vi en liten tanke- och visionsövning. Var och en fick teckna ned på lappar vad man tycker att vi (samfundet och församlingarna) borde a) sluta med b) fortsätta med att göra c) börja att göra. Samfundsstyrelsen hade tidigare i vinter gjort övningen under ledning av **Matias Sandås**. (Resultatet i stort ser ni på nästa sida!)

Stödgrupp

På mötet att en mindre grupp bildas som stöd för tf samfundsledaren. Det finns alltid behov av att bolla saker och ting (och det gör jag ju redan med många av er), men det kan även vara bra att formalisera en aning och bestämma de närmast sörjande ;-). Stödgruppen/teamet sammankommer varannan vecka via Zoom nu till en början, och på sommar-konferensen kan vi utvärdera och informera på litet bredare front. Personerna runt tf samfundsledaren är **Stefan Löv, Markus Österlund** samt vid vissa ärenden och tillfällen **Per-Richard Levälahti.**

Medlemskap

Stefan Salonen redogjorde för ett förslag till ändringar i samfundsordningen gällande medlemmar och associativa medlemmar. Förslagen tas upp på årsmötet i Grankulla.

Utbildningsfrågor

Ägarförsamlingarna för **Fria Kristliga Folkhögskolan (FKF)** vill nu vara aktiva rörande en framtida bibellinje vid skolan. Det bör finnas en möjlighet för unga människor att läsa teologi på svenska utan att behöva åka utomlands eller läsa via nätet. Pastorskåren utsåg **Jonas Ahlsved** och **Karl Granberg** att vara MKFs representanter i en arbetsgrupp kring detta. **Bjarne Rönnqvist** utsågs att vara MKFs representant i FKFs direktion.

TEXT & FOTO: ROGER ANDERSSON

"För att bli litet varma i kläderna (det var litet svalt tills vi lärt oss skruva upp värmen) gjorde vi en liten tanke- och visionsövning. Var och en fick teckna ned på lappar vad man tycker att vi (samfundet och församlingarna) borde a) sluta med b) fortsätta med att göra c) börja att göra."

A

Sluta

- sluta tro att vi producerar växten

- sluta oroa oss, bry oss om framgång, lita på oss själva

- sluta med samlingar som förstärker vår passivitet

- sluta gnälla

- sluta med inre kotterier och baktalande

- sluta skämmas över vår tro

- sluta stänga in oss i våra kyrkor

- sluta strida om småsaker

- sluta med allt oväsentligt och fokusera på uppdraget - vi måste verka medan tid är

- sluta se församlingsmedlemmarna som små barn

- sluta med att hålla igång en verksamhet

- sluta att ha beslutsångest

- sluta förvalta och äga byggnader i samfundet

- sluta säga: tänk vad vi gör mycket i vårt lilla samfund

- sluta med onödig byråkrati, ineffektiva möten, "fel" fokus, döda strukturer, gamla former som Herren inte längre välsignar



Nilsasgården fungerade bra för våra behov, skriver Roger Anderson från pastors- och medarbetargruppens möte i Sibbo 21-24 mars 2022.

B

Fortsätta

- fortsätt att be (x3)

- fortsätt att läsa bibeln (x3)

- fortsätt att träffa människor med vänlighet och godhet

- fortsätt att ha en lätthanterlig och flexibel struktur för samfund och församlingar

- fortsätt att göra den klassiska kristna tron klarare

- fortsätt samverka mera mellan församlingarna

- fortsätt att utrusta församlings-medlemmar att dela med sig

- fortsätt att jobba med att utveckla samverkan mellan medarbetarna

- fortsätt med att utveckla och verbalisera vår egen identitet som samfund

- fortsätta samlas i templet och i hemmen

- fortsätta älska varandra

- fortsätta dela livet

- fortsätta med gudstjänster (x2), tillbedjan, bön och att närma oss människor

- fortsätta predika Guds ord

- fortsätta be och lyssna in den Helige Ande

- fortsätta fördjupa gemenskapen

- fortsätta utrusta de heliga

- fortsätta vara en kanal för den Helige Ande

- fortsätta utveckla pastorsgemenskapen

- fortsätta vara en familj och en famn för ensamma ledare

- fortsätta med barn- och ungdomssamlingar

- fortsätta med att bygga vitala, utrustande och sändande lokala gemenskaper

- fortsätta att stödja pionjärmission

- fortsätta vara till för de onådda

- fortsätta förverkliga missionsbefallningen

- fortsätta bygga pastorsgemenskapen

- fortsätta att ta mera tid tillsammans inför Herren

C

Börja

- börja sträcka oss mot varandra, lära känna dem vi inte känner så bra

- börja träna församlingsmedlemmar att konkret vinna människor för Jesus

- börja förnya vision och passion för mission i församlingarna

- börja älska mera

- börja uppmuntra varandra och andra

- börja sträcka oss efter en öppen och välkomnande kyrka

- börja med utåtriktat arbete; omsorgsteam, själavårdsteam

- börja nå ut till skolor och ungdomar

- börja träna Guds folk att leva i tro: mera gåvor i funktion

- börja gå och nå ut – evangelisera på kreativa sätt där folk finns

- börja träna ledare och utrusta tjänster

- börja våga vara bland icke-kristna

- börja våga finnas till hands, besöka, hålla kontakt med människor som tror annorlunda

- börja lita på Jesus och den Helige Ande

- börja chansa

- börja stödja varandra i görandet, inte bara i troendet

- börja utveckla Ledarakademin till en potentiell pastors- församlingsledarträning

- börja med församlingsplantering (x2)

- börja utnyttja kontakter och nätverk

- börja klargöra styrelsens och pastorsgruppens roller, mandat och sammansättning

- börja bryta ny mark

- börja upptäcka och lyda bibliska principer

- börja mobilisera, träna och sända missionärer och missionsteam

- börja resa upp evangelister

BIBELPÅSEMISSION

SJÖMANS- OCH ÅLDRINGSHEMMET SJÖMANSRO "SAILORS REST"



Sjömansro på pastor F.J. Rambergs tid.

ÅREN 1890 - 1962

I slutet av 1800-talet började frikyrkorörelserna göra sig gällande i de Nordiska länderna. I Finland var från början den andliga väckelserörelsen ett inomkyrkligt fenomen. Laestadianismen, pietismen och andra "läsar-","bedjar-" eller "de väckta-" grupperingar förekom i allt större grad. Frälsningsarme'n gjorde också entre' på den nordiska religiösa kartan.

I Sverige bröt sig en falang oliktänkare ur den inomkyrkliga väckelserörelsen **Evangeliska Fosterlandsstiftelsen** och grundade en ny gemenskap vid namn **Svenska Missionsförbundet** år 1878. Denna rörelse kom sedan att inspirera frikyrkofolket i det svensktalande Finland och resultera i att den så kallade **Fria Missionen** grundades år 1889 efter att en tid verkat som en allians av små grupperingar av både finsk- och svenskspråkiga "väckta".

Fria Missionen/Vapaa Lähetys blev på 1920-talet uppdelad i en finskspråkig frikyrka, **Suomen Vapaakirkko**, och det svenskspråkiga **Fria Missionsförbundet rf.** Båda dessa frikyrkorörelser betonade bibelns suveräna grund för tro och liv genom personlig omvändelse och helgelse. Vapaakirkko blev ett eget kyrkosamfund medan Fria Missionsförbundet lydde under föreningslagen och dess medlemmar förblev till största delen medlemmar av den **Lutherska kyrkan**. Mission bland "hednafolken" blev också tidigt en stor uppgift i rörelsernas verksamhet.

SJÖMANSMISSION

Redan under de tidiga "frikyrkliga åren" började man med frivilliga krafter söka sig ut i samhället för att med bibelspridning och upplysningsverksamhet nå de "arma" som levde ett liv utanför kyrkornas gemenskap. Dit hörde även sjömännen.

I olika hamnar runt Finlands kust startades en så kallad "*bibelpåsemission*". Man samlade ihop biblar och övrig andlig uppbyggelselitteratur och delade ut påsar med böcker till besättningarna på fartygen som låg i hamn, både inhemska och utländska.

Sjömansmissionen i Finland kan sägas ha startat i Vasa 1880 av fröken **Alba Hellman** och senare tagit en mera etablerad form genom sjökaptenen **Henrik Fagerlund** i Helsingfors. I Lappvik startade en sådan verksamhet 1890 på fröknarna **Anna Ehrströms** och **Emilia Humbles** försorg. De inkvarterades i perioder på de platser de besökte av missionsvänner på orten men var egentligen bosatta i Vasa.



Citat ur pastor Harry Holttis 100-års minnesskrift över Sjömansro: “Fanny Stadius gick och sökte en lämplig plats för deras blivande bostad och läsesal. I en vacker sluttning mot havet hittade hon en källa med friskt vatten och blev genast säker på att här skall huset stå, ty ”Livets vatten” skulle spridas från denna plats!

TEXT: TAGE NYLUND
BILD: MKF ARKIV

SAILORS REST

På olika hamnorter runtom i världen hade så kallade “*läsesalar*” med benämningen ‘**Sailors Rest**’ uppkommit för att betjäna sjömän med både andlig och allmän litteratur, samt någon form av bespisning.

Detta skedde även i Finland på initiativ av fröknarna **Stadius**, vilka då var bosatta i Ekenäs men hade en sommarbostad i Lappvik. De hade fortsatt Vasafröknarna Ehrströms och Humbles bibelpåseverksamhet från familjens sommarbostad i Lappvik och fått höra om hur “läsesalsverksamheten” spritt sig i “stora världen”.

Detta inspirerade den yngsta systern, **Fanny Stadius**, så att hon sökte en plats att starta en sådan verksamhet på. Det berättas att hon en dag var på promenad längs stranden i Lappvik, då hon upptäckte en öde tomt på en vacker sydsluttning mot havet. Lite längre upp på tomten fanns en naturlig källa som visade sig ha klart och friskt vatten.

Citat ur pastor **Harry Holttis** 100-års minnes-skrift över Sjömansro: *“Fanny Stadius gick och sökte en lämplig plats för deras blivande bostad och läsesal. I en vacker sluttning mot havet hittade hon en källa med friskt vatten och blev genast säker på att här skall huset stå, ty ”Livets vatten” skulle spridas från denna plats!”*

Systrarna inköpte tomten med källan 1891 och lät uppföra en vacker villa med bostadsrum och kök för dem och läsesal för sjömännen.

SYSTRARNA STADIUS

Hilma och **Selma Stadius** föddes i Sordavala 1833 och 1835 av föräldrarna **Johanna f. Tawaststjerna** och **Otto Stadius** som verkade som domare i Sordavala. Senare flyttade familjen till Nyslott där yngsta dottern Fanny föddes år 1854. Fadern var vid den tiden häradsdomare i Nyslott. Modern Johanna var av adlig släkt.

Hilma utbildade sig inom musiken och blev en omtyckt och skicklig pianist och sångerska. Hon turnerade i Europa och hade stora framträdanden även i Finland. Senare fick hon musiklärartjänst i Nyslott och därefter på Seminariet i Ekenäs. Selma vet man inte så mycket om, annat än att hon bodde med sina föräldrar och bedrev en liten bokhandel i Nyslott, tills även hon flyttade till Ekenäs med föräldrarna och systrarna. I Ekenäs sysslade hon med småskaligt bokbinderi. Fanny for efter folkskolan till Tyskland för att utbilda sig till musiklärarinna, varefter hon fick tjänst i Viborg och därefter i Ekenäs.

Alla tre systrarna hade kommit i kontakt med frikyrkligheten i Ekenäs och därigenom med sjömansmissionen, så steget var inte stort att ta sig an det arbete som låg varmt på främst Fannys hjärta. Det blev 37 år av sjömansmissionsarbete för Fanny Stadius i Lappvik. Hon avled av bruten hälsa år 1928, 74 år gammal. Hennes äldre systrar hade avlidit 1924, 91 och 89 år gamla.

De sista åren Fanny Stadius förestod Sailors Rest hade Fria Missionen tagit över verksamheten då hon på grund av bristande hälsa överlåtit fastigheten och verksamheten till föreningen.

SJÖMANSPASTOR F.J. RAMBERG

Ferdinand Julius Ramberg kom till Lappvik som 25-årig ny-utexaminerad pastor år 1927. Han biträdde först den då 73-åriga föreståndarinnan Fanny Stadius under hennes sista levnadsår, därefter tog han över som föreståndare för sjömansmissionen vid Sailors Rest.

Det var en riktig arbetsmyra som tog över verksamheten. Trädgården iordningställdes och blev snart den vackraste på långa nejder. Där växte bland annat tulpaner och narcisser i mängd, pumpor, gurkor och andra nyttoväxter. Regelbundet stod han på torget i Ekenäs , förutom all den tid han lade ner på fartygsbesök, resor inom- och utomlands för att berätta om missionsarbetet. Han förestod också den lilla missionsförsamlingen i Lappvik, samt predikade i Hangö och Ekenäs friförsamlingar.

Han föddes 01.11.1902 i Dalsbruk som den yngste av 10 syskon. Fadern var glasblåsare på Skinnarvik glasbruk och härstammade från Thorsö i Sverige. Modern hade fullt upp med att mätta 12 munnar.

Som 9-åring fick Ferdinand arbete vid sågverket i Skinnarvik och som skriftskolegången flyttade han till





Pastor F.J. Ramberg

Hangö för att skolas till trädgårdsmästare vid stadens Handelsträdgård. Ferdinands folkskolelärare hade nämligen förordat honom till utbildningen, eftersom han ansåg att gossen hade läggning för trädgårdsmästaryrket. Han var en duktig elev och praktikant och utexaminerades våren 1923 som trädgårdsmästare. Han var då 20 år gammal.

Men innan dess hade en tragisk händelse ägt rum, vilken kom att bli livsförvandlande för Ferdinand. Han skulle fylla 19 år och höll på att bli färdig med trädgårdsutbildningen. Han hade inbjudit modern till sin födelsedag i november 1922. Han hade sänt av sina sparade pengar till henne för båtresan.

Några dagar efter födelsedagen skulle **s/s Kustavi** anlöpa Hangö på sin färd från Åbo till Helsingfors. Det var snöstorm och vågorna gick höga. En del av däckslasten var dåligt surrad och fick svår förskjutning. Strax innan båten skulle vända in mot Hangö hamn vid ön Mejerfelt kantrade båten och brast. 15 personer i manskapet och 13 passagerare följde med båten ner i djupet. Endast två personer räddades iland.

Ferdinands mor **Edla** fick sin grav strax utanför sonens studiestad. Sonen var bruten av sorg. *-Varför skickade jag resepengarna, varför?* Denna fråga plågade honom för resten av livet.

Till saken hör också att Ferdinand hade blivit troende under tiden i Hangö. Han hade nämligen kommit i kontakt med **Frälsningsarmén** och fascinerats av deras glada och hurtiga utstrålning och de färggranna kläderna. Han hade blivit en trogen anhängare och mötesbesökare på **Hangökåren**.

På våren efter förlisningen av s/s Kustavi ordnades en minnesceremoni ute vid platsen för olyckan. Anhöriga till de drunknade fick åka ut med båt till platsen, där en minnesstund förrättades.

Ferdinand hade gjort sitt examensarbete; en vacker krans av förgätmigej. Han hade bundit en sten som tyngd så att kransen kunde sjunka ner till botten.

Efter att han kastat i sin krans hörde han likasom en röst som citerade ett stycke ur Jesajas bok: *“Vem skall jag sända, och vem skall bli min budbärare?”*. Utan att hinna tänka efter svarar Ferdinand högt: *- Herre, här är jag, sänd mig!*

-Vad är nu då detta? frågar han sig, efter att ha hämtat sig en stund. *Är det mor som välsignar mig till ett arbete bland dem som kämpar bland stormiga vågor eller kan det vara så att Gud själv kallar mig?*

Efter att han kastat i sin krans hörde han likasom en röst som citerade ett stycke ur Jesajas bok: “Vem skall jag sända, och vem skall bli min budbärare?”. Utan att hinna tänka efter svarar Ferdinand högt:
-Herre, här är jag, sänd mig!

Redan följande höst står det klart för Ferdinand att han skall tjäna Gud på heltid. Han söker in på **Fria Missionsförbundets Missionsskola** i Ekenäs och blir antagen till kursen som startar våren 1924. Det är en 3-årig utbildning. Ferdinand påbörjar utbildningen och studerar ivrigt på skolan och tillbringar varje ledig stund vid havsstranden.

Detta går inte rektorns ögon förbi, så han undrar varför kandidaten sitter vid vattnet istället för att flanera på stan som sina kamrater?

-Havet tog min mor, därför dras jag dit, svarar Ferdinand.

-Har Ferdinand tänkt på att han möjligen kunde arbeta bland sjömännen? frågar rektorn. *Vår mission har i Lappvik en plats där man bedriver mission bland sjömän och där skulle vi behöva en yngre kraft som tar över då den nuvarande föreståndarinnan inte orkar mer? Vill du tänka på saken, ifall du skulle känna dig vara kallad av Gud att fara dit?*

Efter en tids övervägande svarar F.J.Ramberg jakande på erbjudandet.

Året är 1927. Det är vår. Isarna har gått på vattnen längs Hangö Udd. På kajen i södra hamnen i Ekenäs står en nyutexaminerad pastor i beråd att äntra den lilla skutan som skall föra honom och hans lilla bohag till hamnen i Lappvik. Han kom till studiestaden i kläder som passar en trädgårdsmästare, nu är han iklädd prästskjorta och svart kaftan.

Väl framme i Lappvik möts han på kajen av den lilla missionsförsamlingens viceordförande. Det gäller ju att ta hand om den nybildade församlingen på orten. Viceordförandens lilla sjöbod erbjuds som prästbostad. I den tillbringade han de två första åren.

Som tidigare nämnts, blomstrade den vackra sydsluttningen nedanför **Villa Sjömansro** som aldrig förr, under Rambergs verksamhetstid. Efter fröken Fanny Stadius bortgång flyttar F.J.Ramberg in i villa Sjömansro, och där stannar han tills det en marsdag år 1940 ges order åt Hangöborna samt Lappvikborna att lämna hus och hem. Hangö udd har utarrenderats åt ryssarna på 30 år som flottbas. Invånarna fick 10 dagar på sig att lämna sina hem.

Sjömansro blev *evakueringscentral*, här samlades man och fick information, härifrån sökte man nya bostadsorter på andra håll i Finland. Här samlades de som ännu fanns kvar den sista evakueringsdagen till en gudstjänst under ledning av pastor F.J.Ramberg.

Även pastor Ramberg lämnar motvilligt och med stor sorg sitt hem, sin arbetsplats, sitt paradis. Han flyttar till Helsingfors, där han fått tjänst som andrepastor i **Svenska Friförsamlingen**, starkt förvissad om att en dag återvända till sitt älskade Lappvik och Sjömansro.

I huvudstaden förblir han till våren 1943 då ryssarna utan förvarning lämnat Hangö udd. Han återvänder till ett skövlat Lappvik där endast en skorstensruin fanns kvar av Villa Sjömansro. Trädgården med dess tusentals blomlökar var uppgrävd.

Sjömanspastorn är fast besluten att börja om igen, men var skall han bo? Samme man som tidigare erbjudit honom sin strandbod, upplåter nu sitt hönshus. Hönshuset förlades snabbt i beboeligt skick och möblerades med säng, matbord, några stolar och spis.

Återigen fick sjömanspastorn en primitiv prästbostad innan ett nytt hus kunde uppföras. Här skulle han få bo tills de rättmätiga hyresgästerna skulle flytta in följande vår, hönsen! Ett nytt litet bostadshus på 1 rum och kök byggdes i all hast upp med enkla medel på tomten. Det fick namnet ”*Torpet*” och finns kvar än i denna dag.

ÅLDRINGSHEMMET BYGGS

Ett nytt husbygge satte igång, även om både finansiering och materialtillgångar var osäkra. Försäljningar, basarer, penninginsamlingar, kollekter, gåvor och donationer gör att penningsumman som nybygget skulle komma att kosta, kommer in.

Ett stort problem var byggmaterialbristen efter kriget. Finland skall återuppbyggas, men det är först och främst industrin och bostadshusen som behöver material. Skogsägare förpliktigades hjälpa till med trävaruförsörjelsen. Vid denna tid drog en kraftig storm över Åland och fällde en massa träd. En åländsk bonde fick således virke “över” efter att ha fullgjort sin kvot till staten. Detta virke fick Ramberg köpa för en överkomlig summa. Därmed var virkesproblemet löst. Det kom också en ansenlig summa pengar från donatorer i Sverige, som räckte till taktäckningsmaterial, rör och annat VVS-material.

Den 23 augusti 1946 lades grundstenen till det nya **Sjömansro Åldringshem** som Ramberg fått en vision om. Det skulle inte endast tjäna som läsesal utan även som bostäder för pensionerade sjömän utan egna hem och hus. Exakt ett år senare, den 23 augusti 1947 hölls invigningen med besökare från missionsorganisationer i England, Sverige och hemlandet. Det nya åldringshemmet Sjömansro kunde ta emot 16 boende och där fanns dessutom ett kapell samt föreståndarbostad.

ÅREN 1962-1975

ÅLDRINGSHEMMET BYGGS TILL

Efter några år blev det uppenbart att utrymmena inte räckte till för behovet av hyresrum.Granntomten strax öster om Sjömansro inköptes och byggplaneringen satte igång. Kostnadsberäkningen för nybygget uppgick dock till hisnande 31 miljoner mark. Hur skulle en organisation som var beroende av frivilliga medel få in en sådan summa?

Arkitekten och byggmästaren visste råd och utbrast:

-Det går nog för er som tror på en så stor Gud. Han hjälpte ju er med det första huset, skulle han inte göra det igen? Man gjorde alltså ett beslut att påbörja projektet trots osäkerheten. Grundstenen lades den 29 november 1961 och följande vår firades taklagsfest. Invigningen av **Sjömansro II** förrättades i september 1962. Det nya Sjömansro II hade rum för 15 pensionärer i två våningar, kök och matsal, bastu och tvättstuga samt tre personalbostäder.

President **Urho Kekkonen** hade sänt ett gratulationstelegram med anledning av festligheten. Penningmedel hade mot förmodan flutit in under byggnadstiden så att skulderna vid invigningstillfället uppgick till 10 miljoner mark. Vid denna tidpunkt genomgick Finland en penningreform, varvid penningvärdet förändrades så att 100 mark blev 1 mark. 10 miljoner mark blev plötsligt hundratusen mark, vilket såklart vid den tiden fortfarande var en ansenlig summa.

Ramberg reste igen land och rike runt och talade för sin sak hos presidenten, riksdagen och regeringen, besökte rederier, föreningar och enskilda finansiärer. Han reste med en fraktbåt till USA och träffade där olika potentater och organisationer. Blygsamhet var sannerligen inte F.J.Rambergs ledstjärna!

Besöket i USA resulterade i att byggskulden blev betald. Ett annat resultat av resan “over there” var att han återvände i doktorshatt och rock. När Sjömanso II stod klart var F.J.Ramberg 60 år. Han fick ännu några verksamma år som pastor och föreståndare för Åldringshemmet Sjömansro, men krafterna började sakta avta för kraftkarlen “**Ramby**” som han kallades bland sina vänner.

Det myckna arbetet, de många och långa resorna, den ständiga oron över ekonomin, sömnlösa nätter vid sjuka och döende inneboendes bäddar, hade tärt på hans kroppsliga och själsliga hälsa. Vid 66-års ålder överlät han, åtminstone delvis, ansvaret åt yngre krafter.

Han fick dock bo kvar i den lilla lägenhet han redan i byggnadsplaneringsskedet bestämt som sin pensionärsbostad. Där bodde han, med utsikt över trädgården, till sin död 3.6.1975. Han blev 72 år gammal och hade vid sin död tjänat för sjömännens och Lappvikbornas sak i 40 års tid.

Sjömanspastor Ferdinand Julius Ramberg har sin sista viloplats på Lappvik begravningsplats i den ståtliga grav han lät uppföra som “en sista fridfull hamn” för de sjömän som efter avslutade seglationer på livets hav skulle läggas ner i jord.



ÅREN 1968-1985

SJÖMANSPASTOR BERNHARD LÖNNGREN

År 1968 på hösten inträdde pastor **Bernhard Lönngren** med hustrun **Karin** som nytt föreståndarpar på Sjömansro och stannade i 17 år fram till deras pensionering 1985. Bernhard hade då varit pastor i ett flertal missionsförsamlingar i Svenskfinland innan han blev anställd på Åldringshemmet Sjömansro 1968.

Bernhard föddes i Jakobstad 30.4.1922. Fadern **August Eliel** var stadsfogde i Jakobstad. Den unge Bernhard var praktiskt lagd, så efter avslutad grundskola påbörjade han en mekanisk utbildning på Wärtsilä verkstadsskola, men upplevde småningom att han var kallad av Gud till predikotjänst, varför han avslutade utbildningen och for till Sverige för att studera på pastorsutbildningen vid Lidingö missionsskola. Efter 3 års studier där återvände han som pastor och fick tjänst i Nykarleby missionsförsamling. Där träffade han sin blivande hustru Karin, som studerat på husmodersskolan och även arbetat vid ett ålderdomshem på orten.

Efter ett tag bar det iväg till Billnäs i västra Nyland och därifrån vidare till Degerby. Sedan blev det Österbotten igen. Där tjänstgorde han som pastor i Kvevlax och Österhankmo innan familjen återigen flyttade söderut. Denna gång blev det Ekenäs Missionskyrka som välkomnade Bernhard som sin nye pastor 1965.

Välkomstmötet leddes av pastor Ramberg från Sjömansro. I Ekenäs stannade familjen i tre år innan de upptog föreståndarskapet efter Ramberg på Sjömansro 1968. Hustrun Karin fick anställning som husmor och sjuksköterska. Bernhard fick ta över en väl inkörd verksamhet, men efter hand utvecklades äldrevården i Finland och arbetsuppgifterna blev fler och mer administrativa. Bernhard var en mycket praktiskt lagd människa och kunde därför även ta sig an fastighetsskötseln som var betydande i ett såpass stort komplex som Sjömansro nu blivit med cirka 1000 m2 bostadsyta och 30 inneboende.

Föreståndarparet Lönngrens hjärta för sjömännen var stort och varmt. Det finns många minnen och berättelser om den varma fader- och moderliga relation de hade till de åldrande sjöbjörnarna. Åren Lönngrens verkade på Sjömansro kom att bli något av en glansperiod i Sjömansros historia.

Likt sin föregångare var "**Beni**", som han kallades, förutom i föreståndarskapet på åldringshemmet, även engagerad i predikoverksamhet i Ekenäs och Hangö missionsförsamlingar samt på Sjömansro.Dessutom var han aktiv inom kommunpolitiken i Hangö och även riksdagskandidat 1976.

Hustrun Karin skötte hushållet och trädgården, vilken nu förvandlats till att mestadels bestå av grönsaker, bärbuskar och fruktträd. *"Under årens lopp har Sjömansro fått vara en andlig och fysisk hälsostation för många, både sjömän och andra, och det önskar vi att det skall vara också i framtiden"* avslutar Bernhard sitt anförande vid avskedstillfället då han och hans hustru avslutade sin tjänst och gick i pension 1985. Bernhard Lönngren avled i sin hemstad Jakobstad år 2006 och hustrun Karin år 2014.

Föreståndarparet Lönngrens hjärta för sjömännen var stort och varmt. Det finns många minnen och berättelser om den varma fader- och moderliga relation de hade till de åldrande sjöbjörnarna. Åren Lönngrens verkade på Sjömansro kom att bli något av en glansperiod i Sjömansros historia.

ÅREN 1985-1995

SJÖMANSRO SERVICECENTER OCH FÖRESTÅNDARE BERTLIN

Ruben Bertlin och hans hustru **Mary** samt två av deras barn kom till Sjömansro nästan direkt från det missionsuppdrag, för en svensk missionsorganisation som bedrev barnhem i Spanien, som de varit involverade i. Deras tid som föreståndare för **Sjömansro Servicecenter** blev endast tio år, då Ruben insjuknade och var tvungen att avgå med sjukpension 1995.

Under den tiden förändrades mycket på Sjömansro. Själva organisationen behövde ses om, likasom målsätt-





ningen för verksamheten. En förändrad inställning och reglering i samhället i stort gällande åldringsvården, krävde förändringar också på Sjömansro. Redan något tidigare hade man börjat ta emot även andra än sjömän. "Vanliga" pensionärer, både manliga och kvinnliga, hade redan under Lönngrens tid börjat få tillträde.

Nu omorganiserades verksamheten så att kommunerna i Svenskfinland erbjöds tjänster för sådana klienter som inte fått plats på de kommunala åldringsboendena. De flesta nya klienterna var dock västnylänningar, men även någon från huvudstadsregionen, Östnyland och Åboland. Då pensionärerna tidigare betalat för sitt uppehälle själva, blev det nu i sak kommunernas ansvar att bekosta största delen av klienternas omkostnader.

Förändringen i organisationen krävde också rätt radikala åtgärder beträffande standarden för boendet. Bostadsrummen behövde en modernisering. Rummen skulle förses med toalett, dusch och kokmöjligheter. Ombyggnation påbörjades i den äldre byggnaden i slutet av 1980- talet och färdigställdes i början av 1990- talet, så att sju moderna rum med alla bekvämligheter kunde tas i bruk på övre våningen. Det nyare huset "Sjömansro II" kom inte att få dessa bekvämligheter förrän långt in på 2000- talet då Sjömansro inte längre var i bruk som äldreboende.

Tiden efter omorganiseringen kom att bli en turbulent tid, med varierande klientel med varierande fysiska och psykiska behov. Variationen i personalstyrkan var också tidvis stor. Påfrestningen på både föreståndare och personal ledde till en försämrad arbetssituation med uppsägningar, sjukskrivningar och konflikter som följd.

Slutligen ledde det till att föreståndarens krafter tog slut och han tvingades gå i tidig pension.
Klientelet hade undan för undan minskat så att det år 1995 fanns en handfull året om boende klienter och några korttidsboende kvar. Kommunernas behov fanns trots det kvar och man önskade inkvartera fler klienter på Sjömansro, men resurserna var inte tillräckliga.

ÅREN 1995-1997

SVEN OCH LISE RÖNNLUND - RAINER OCH LILIAN LYTZ

Sven och **Lise Rönnlund** från Kvevlax tog sig an uppgiften att driva verksamheten på Sjömansro under Bertlins sjukledighet och stannade sedan kvar tills en ny föreståndare anställts.

Sonderingar pågick under ett helt år och dessutom fördes en diskussion i Fria Missionsförbundets styrelse om en eventuell avslutning av åldringsverksamheten.

Slutligen vidtalades psykolog **Lilian Lytz** med familj att komma och upprätta ett **Själavårdscenter**, vilket småningom skulle kunna ersätta åldringsvården. Det rådde dock oenighet i frågan ute i församlingarna och även i styrelse och direktion.

Trots oenigheten anställdes Lilian och **Rainer Lytz** för att för en tid upprätthålla verksamheten med åldringarna tills visionen om ett Själavårdscenter klarnat och avgjorts.

Detta avgörande blev aldrig förverkligat och Rainer och Lilian valde att avgå och flytta till Närpes där de tillträdde nya tjänster hösten 1997.

Under denna period bodde fortsättningsvis en del pensionärer kvar året om samt några som periodvis, av en eller annan anledning, vistades på Sjömansro.

ÅREN 1997-2011

TAGE OCH VIVI-ANN NYLUND

Tage och **Vivi-Ann Nylund** hade sommaren 1994 arbetat på Sjömansro som vikarier under Ruben Bertlins sjukledighet, så platsen var bekant för dem. Tage hade avslutat sina teologiska studier vid Teologiska Högskolan i Stockholm (tidigare Missionsskolan på Lidingö) föregående år och Vivi-Ann jobbade som vårdare på Landstingets hem för psykiskt handikappade personer i Vallentuna, Sverige. Där hade de bott och arbetat i sju år. Tage jobbade vid sidan av studierna som kyrkvaktmästare i Vallentuna församling.

Tidigare var de bosatta i Närpes med familjen och bedrev en trädgårdsodling. De var också aktiva i Övermark Missionsförsamling och Tage var i perioder aktiv som predikant i de olika missionsförsamlingarna i Närpes samt i Petalax Baptistförsamling.

Våren 1997 fick de kallelsen att komma till Sjömansro för att ta hand om och leda arbetet där. Efter några månaders betänketid tackade de ja. Flyttlasset från Sverige gick i slutet av juli månad till Lappvik. Samma dag gick familjen Lytz flyttlass från Lappvik till Närpes. Tjänsten som föreståndare för Sjömansro Servicecenter tillträddes officiellt den 1 augusti.

Den hälsning Tage fick av Rainer Lytz vid den korta introduktionen var:

-Det finns inga pengar varken i kassa eller på bank!

Så var det verkligen också. Inkomster och utgifter tog formligen ut varann. För att få lite rörelsekapital ordnades följande vår en försäljning av onödiga inventarier och annat som hopat sig i förråden under årtionden. Dessutom började man hyra ut de tomma personallägenheterna och en del av pensionärsrummen med bekvämligheter. Vid det här laget fanns en handfull inneboende pensionärer kvar, flere av dem i behov av direkt sjukvård.

FÖRÄNDRINGENS TIDEVARV

Sjömansros situation beträffande äldrevården var i detta läge den att om en fortsättning på verksamheten kunde förverkligas borde alla rummen saneras, hiss mellan våningarna byggas och sjukvårdskunnig personal finnas på plats dygnet runt. Denna anmärkning lät hälsovårdsmyndigheten meddela vid en inspektion, så nu var goda råd dyra.

Efter sammanträden med **Direktionen för Sjömansro** och **Missionsstyrelsen** för Fria Missionsförbundet med tankar och diskussioner om Sjömansros öde, togs beslutet att avsluta åldringsverksamheten och i stäl-

let satsa på inkvarteringsverksamhet samt kurs- och lägerverksamhet. De fem pensionärer som vid denna tidpunkt fanns kvar på Sjömansro fick under sommaren 1998 plats vid andra åldringshem och service- enheter i Västnyland. Flytten från Lappvik gick förvånansvärt smärtfritt, även om några av dem varit boende på Sjömansro i tiotals år.

FLYKTINGFÖRLÄGGNING

Åren 1998-1999 utbröt det våldsamma motsättningar i Serbien mellan kosovoalbansk gerilla och Serbiens ”arme”. Tusentals kosovoalbaner flydde stridigheterna och flyktingströmmen ledde till andra europeiska länder. Så kallade kvotflyktingar anlände även till Finland och man sökte platser runtom i landet för att upprätta flyktingförläggningar.

Av en händelse blev Sjömanro i Lappvik aktuellt med tanke på den **Nyländska Flyktingmottagningscentralen** som bildats av **Migrationsverket** och **Finlands Röda Kors**. Förhandlingar påbörjades mellan de olika parterna och även med byakommittén i Lappvik och inom kort blev det klart att Sjömansro skulle hyras ut som flykting-förläggning. Avtal skrevs i april 1999 mellan **Samfundet Folkhälsan**, som tagit över ansvaret för den nyländska flyktingcentralen, och Fria Missionsförbundet/ Sjömansro Servicecenter. Avtal inrättades också beträffande anställning av Tage Nylund som platschef för flyktingförläggningen på Sjömansro.

12 maj 1999 anlände en grupp kosovoalbanska flyktingar med bussar till Lappvik. På plats fanns representanter för Folkhälsan, Finlands Röda Kors, tullen, polisen och Sjömansro samt en stor uppslutning frivillighjälpare som rekryterats i Lappvik. Till sin hjälp fick Tage en tolk och sjukvårdspersonal som skulle finnas till hands dygnet runt, åtminstone den första tiden. Ständig kontakt hölls även med andra flyktingcentraler i Nyland och tjänstehandräckning och konsultationshjälp erbjöds kontinuerligt.

Avtalet med Folkhälsan var upprättat att gälla till att börja med mellan 12 maj 1999 och 11 maj 2000 på grund av osäkerheten i flyktingsituationens längd. Situationen blev de facto den att de flesta kosovoalbaner flyttade tillbaka till Kosovo så fort det var möjligt efter att krigshandlingarna avtagit under sommaren. En del stannade dock kvar i Finland, men nu var behovet av flyktingförläggningar mindre. Avtalet med Sjömansro avbröts i förtid, redan före jul samma år, och de kvarvarande asylsökande flyktingarna flyttades till andra orter.

Det var en omvälvande och spännande tid både för Sjömansros del som för Lappvik by. Kosovoalbanerna fick vänner för livet både bland ortsbor, samt bland andra människor som intresserat sig för flyktingarbetet på olika sätt. Det gjordes klädinsamlingar och upprättades sysselsättningar av olika slag, bland annat upplät en ortsbo sin åker till att odla grödor på. Allt gick naturligtvis inte friktionsfritt. Vissa kulturkrockar och missförstånd uppstod ibland, men trots det upplevdes denna tid som en värdefull insats i medmänskligt avseende.

KURS- & LÄGERGÅRD

Efter att de utländska gästerna lämnat Sjömansro tog familjen Nylund en välförtjänt semester, varefter mindre målnings- och saneringsarbeten utfördes innan en ny era skulle inledas i Sjömansros historia. Sjömansroskutan styrde nu in på en helt ny farled, och reklam och annonsering påbörjades för att “sälja” den nya rumsuthyrnings- och kurs-/lägergårdsverksamheten.

Denna kom igång ganska snabbt i och med att gjutverket i **Koverhar** genomgick en omfattande sanering, vilket betydde att tiotals tillresande arbetare behövde





logi. Dessa kunde tidvis vistas på orten flera veckor i sträck och vissa i flera månader. Sjömansro fylldes snabbt av gubbar från olika firmor och platser runt hela Finland, vissa även från andra länder. De var utsända från olika sanerings- och byggfirmor för att utföra speciella arbeten på Koverhar. Firmorna betalade för deras vistelse och rum per dygn eller vecka. Denna verksamhet kom att bli Sjömansros mest betydande inkomstkälla under flera år framöver.

Därtill tog man emot turister och grupper, vilka erbjöds frukost och även andra måltider. Vivi-Ann Nylund arbetade under denna tid som husmor och tidvis hade hon även föreståndaruppgifter och förestod den lilla secondhand butiken som startats i källarvåningen till förmån för hjälpbehövande i Lettland. Tage hade nämligen börjat göra “missionsresor” till Lettland i samarbete med missionsförsamlingen i Ekenäs. Bistånd i form av kläder, husgeråd och matpaket transporterades med paketbil till Lettland, som vid den tiden genomlevde en ekonomiskt och administrativt svår tid med brist på resurser och material, speciellt i småstäder, byar och på landsbygden. Mellan åren 2000-2011 gjordes i snitt 5 resor per år till olika platser i Lettland och Litauen.

Åren 2007-2011 skötte Vivi-Ann föreståndaruppgifterna på heltid då Tage gick ner i arbetstid av hälsoskäl. Tages tjänstebefattning ändrades till fastighetsskötare. Även församlingar utnyttjade Sjömansro som kurs- och lägergård. Främst var det den Lutherska kyrkans församlingar i huvudstadsregionen som fann Sjömansro som “sin” lägergård, men även de olika frikyrkorna använde möjligheten, så om somrarna invaderades Sjömansro av barn-, ungdoms- och konfirmations-läger och om vintrarna av arbetare. Stundvis var belastningen hård på både fastighet och personal.

Fastigheterna slets en hel del av det stora antal människor som kom och gick och ständiga behov av reparationer uppstod. Det mesta kunde föreståndaren själv utföra, men vissa större plötsliga olyckssituationer krävde teknisk expertis, som när båda husen var fullproppade med fotbollsungdomar som spelade i **Östersjö Cupen** i Hangö. Den gången fick till och med källarutrymmen användas som logement. Toaletter och duschar användes på högtryck vilket sedan resulterade i att huvudavloppsröret från det ena huset sprang läck och avloppsvatten flödade på golven i källaren och gjorde att ungdomarna fick evakuera hals över huvud.

Turligt nog hände inget sådant den gången som Sjömansro igen fylldes till bristningsgränsen med folk då fartyget **Superfast** av någon anledning fått förskjutning i tidtabellen och flera busslaster resenärer var strandsatta ett helt dygn innan de kunde gå ombord på väg till **Rostock**. Alla bäddplatser i Hangö och Ekenäs var fullsatta, så Sjömansro fick inkvartera ett femtiotal trötta och hungriga tysklandsresenärer. Både kvällsmål och frukost ordnades med hast, och alla blev nöjda.

År 2009 inträffade en förödande oljeläckageolycka i byggnaden där matsalen finns. Olja hade levererats dagen innan och på morgonen kändes en obehaglig oljelukt i köket som låg strax ovanför pannrummet. Vid närmare kontroll upptäcktes att golvet i tankrummet var täckt med ett tio cm tjockt oljelager.

Räddningsverket alarmerades och var snabbt på plats, men det konstaterades att olyckan nog förutsätter ytterligare sanering. Denna sanering blev större än anat och pågick i ett helt år. Under denna tid låg verksamheten nere i det hus som kallas ”Sjömansro II”, det nyare av de bägge byggnaderna.



År 2009 inträffade en förödande oljeläckageolycka som krävde en stor sanering som räckte i ett helt år.

AKTIEBOLAGET SJÖMANSRO

I samband med saneringen gjordes även en grundlig renovering av fastigheten. Allt på insidan renoverades och moderniserades. Till detta projekt användes dels bundet kapital som kunde frigöras, dels lånemedel. Renoveringsarbetet färdigställdes hösten 2010.

Nu påbörjades diskussioner om förändring av verksamhetsformen. Den gamla modellen med en direktion som styrande organ ansågs föråldrad. Ett förslag på bolagisering av verksamheten framlades och vann snart gehör. Även den offentliga ordningen för religiösa sammanslutningar hade för någon tid sedan ändrats då Fria Missionsförbundet rf. frångått föreningsförfattningen och blivit ett trossamfund med namnet **Missionskyrkan i Finland**.

Bolagiseringen av Sjömansro innebar att ägarna, Missionskyrkan i Finland, överlät driften av verksamheten till det nya aktiebolaget Sjömansro. En bolagsstyrelse utsågs som i sin tur skulle anställa en verksamhetsledare. Till denna post valdes **Mikael Nylund** från Ekenäs, en energisk ung man med erfarenhet av företagsledning och församlingsarbete. Han arbetade på Sjömansro under åren 2011-2014. Vivi-Ann och Tage Nylund avgick på egen begäran från den gemensamma föreståndar- och fastighetsskötartjänsten i april 2011 och lämnade Sjömansro efter 14 år för andra uppgifter i stamstaden Hangö.

Fastigheten genomgick ytterligare renovering och modernisering under flera år och verksamheten fortsatte med inkvartering, kurs- och lägerverksamhet samt uthyrning av lokaliteterna för olika evenemang fram till sommaren 2020 då fastigheten såldes. Den nye ägaren håller för närvarande på med att etablera sig på platsen för att småningom kunna profilera sig och fortsätta Sjömansros serviceinriktade arbete med nya idéer och krafter under benämningen ”**Merihotelli Sjömansro Havshotell**”.



Hangö 10 oktober 2021
TAGE NYLUND
föreståndare/fastighetsskötare på Sjömansro 1997-2011

Källor:
1) Frikyrkorörelsens historia samlad ur olika skrifter 2) Minnesskrift 1889-1919, utgiven av Fria Missionen i Finland, 1920 3) Sjömanspastorn berättar, F.J.Rambergs samlade minnesbilder, 1966 4) Jubileums-Minnesskrift Sjömansro 100 år, pastor Harry Holtti, 1991 5) Ett vänporträtt av F.J.Ramberg, pastor Bertil Söderlund, 1991 6) Kyrkböckerna i Dalsbruk, Kimito och Hangö 7) Sören Lönngren (Bernhard och Karin Lönngrens son) 8) Tage Nylunds personliga minnesbilder

Bokrecension



av F. Wald. Lönnbeck, 1889

"Detta är en grundläggande bok för att förstå såväl Suomen Vapaakirkkos som Missionskyrkan i Finlands barndomsår och vad som grundlade våra två samfunds gemensamma födsel."

Denna bok är en bortglömd pärla i den Fria Missionens historia, det som vi idag känner som både Missionskyrkan i Finland och Suomen Vapaakirkko. Efter att ha sökt denna skrift både i Missionskyrkans och Andreaskyrkans arkiv samt bland pastorskollegor, fann jag den i källaren på Helsingfors universitetsbibliotek - anspråkslös med sin gröna intetsägande pärm. Boken som härrör från 1889 är inte speciellt stor, blott 100 sidor lång med bilagor. Men dess betydelse för att vi skall förstå vårt ursprung, och kanske också forma vår framtid, är ovärderlig.

Dissenterslagen

Boken kom ut samma år som den omtalade dissenterslagen trädde i kraft. Lagen gav frihet åt andra protestantiska samfund än den evangelisk-lutherska kyrkan att utöva kristlig verksamhet i Finland. Kravet var att samfunden skulle vara byggda på den apostoliska trosbekännelsen.

Den Fria Missionen hade redan varit verksam i flera år med förföljelse och tidvisa fängelsestraff som konsekvens. Dissenterslagen utmanade och uppmuntrade dock Fria Missionen att bli något den hindrats från på grund av statskyrkan, nämligen en allians av kristna som såg till det kristna livet och som såg Bibeln som ett rättesnöre.

Lönnbeck har i boken en poetisk ton som förmodligen klingar väl med senare delen av 1800-talet. Tonen anger att Fria Missionen nästan var som ett barn som söker sin plats i världen. Den här tiden i historien hade man generellt en stark känsla av att "stå fast för det man tror på" även om man trampade andra på tårna. Detta reflekterades även i De frikyrkliges program och liknande skrifter från samma tid, och på det sättet formades identiteten i de olika rörelserna och dissentersamfunden.

1889-års resolution

Boken börjar med den resolution som antogs 6-7 mars 1889 i **Allianshuset** (sedan 1923 känt som Andreaskyrkan) i Helsingfors och som sedan undertecknades i november samma år av **Fredrik Waldemar Lönnbeck, Edvard Björkenheim, Johan Alfred Karlberg, Antti Mäkinen** och **Hjalmar Braxén.** Resolutionens tre satser är de frikyrkligas konfessionella och kyrkliga ståndpunkt och beskrivs kort i början av boken för att i följande tre kapitel beskrivas mer djupgående. Men Lönnbeck skriver att resolutionen inte enbart beskriver vad frikyrkan är eller vill uppnå, utan också med vilka medel den uppehålls och vilka gränser den föreskriver sig.

Oro över troslivet i Finland är ett tema som uppkommer som orsak till bildandet av Fria Missionsförbundet. Det skrivs att Fria Missionen sökte sig ett hem i en större rörelse, metodismen, som redan då hade 150 år gamla anor. Men Lönnbeck menar att man även där fann stora brister som hos de stora samfunden.

Lönnbeck varvar i boken allvarliga ställningstaganden med ödmjukhet, speciellt i frågan om att de stora partikyrkorna - de organiserade samfunden - missar urkyrkans allmänneliga kallelse. Istället lägger de till utvärtes medel som enbart kan ses i traditioner och inte i det trosliv som ses i Bibelns skrift och den apostoliska trosbekännelsen. Med detta erkänner trots allt Lönnbeck att det också finns varmt troende syskon även i de katolska, lutherska och andra reformerta rörelserna.

Bibeln

Boken går igenom många starka ämnen, så som den allmänneliga kyrkans frihet från staten, varje kristens viktiga vittnesbörd, varför varje kristen skall få, och bör, läsa sin egen Bibel.

Lönnbeck tar upp behovet av varje kristens vittnesbörd, och även hur dennes liv borde bli ett vittnesbörd. Boken ger en uppmaning till alla frikyrkliga att det är naturligt för dem att förbinda sig med varandra och i vissa avseenden uppträda gemensamt.

Bibelns centrala plats i rörelsens framväxt är något som betonas gång på gång. Skriften anses vara gudomligt inspirerad, äkta, sanningsenlig och fullkomlig. Lönnebeck säger till och med *"Vi tro Bibeln vara Guds Ord, från vilket intet får tagas och intet läggas till, en uppenbarelse af Guds väsen och vilja, för heliga, frälsande ändamål gifven åt menniskan"*.

Sakramenten

I diskussionen om sakramenten skriver Lönnbeck att Fria Missionen anser det endast finnas två sakrament, dopet och nattvarden. I boken redogörs tre synsätt för vardera sakrament. Lönnbeck menar att frihet ges hur sakramenten förmedlas, men huvudsaken är att de förmedlas för den kristnes helgelse. De frikyrkliges program lämnar öppet för enskilda individer och församlingar att avgöra hur man ser på sakramentens roll gällande medlemskap i församlingar och samvetets frågor i förmedlandet av dessa.

I ett senare kapitel betonas vikten av individens omvändelse och efterlevnad för den kollektiva kyrkans livskraft och tillväxt. Det är tillsammans som Kristi kyrka som vi kan se fullheten i Kristus. Ingen individ eller samfund kan enligt Lönnbeck hävda den fulla sanningen. Dock finner vi inte sanningen utan Guds stora lagbok, Bibeln, och den helige Andes uttydning. Samtidigt som vi inte finner den fulla sanningen ensamma, finns individuella viktiga moment i omvändelse och efterlevnad. Det är Fria Missionens pietistiska arv som kommer fram i De frikyrkliges program, och här finns en nyckel till de finska väckelserna som lade grunden till vår rörelse.

Historien visar att även om man i resolutionen lämnade tid och sätt fritt för dopet så har man t.ex. aldrig praktiserat spädbarnsbarndop inom Fria Missionsförbundet, och det praktiserade dopet blev tidigt ett "troende-/omvändelsedop", även kallat "vuxendop". De som ville låta döpa sina spädbarn gick helt enkelt till den lutherska prästen och fick det gjort. De som var vid vuxen ålder och ville leva i sitt barndop och sin konfirmation tilläts göra det. Och de som ville låta sig döpas som vuxna på grund av sin tro gjorde det.

Samma skedde med nattvarden så att nattvardsgångens

De frikyrkliges program är blott 100 sidor lång med bilagor.



Bilderna av männen som skrev under "De frikyrkliges program" finns i den illustrerade minnesskriften "Den frikyrkliga rörelsen i Finland" av E. Landell..

tillvägagångssätt lämnades öppen, även om en reformert nattvardssyn i praktiken antogs mycket tidigt inom förbundet. Detta innebar att alla som ville ta emot nattvarden tilläts göra det.

I andra källor kan vi se att odöpta barn inom Fria Missionen fick en dålig ställning i samhället då de inte tilläts skolgång varken i offentlig eller privat skola. De odöpta barnens ställning var också en av skavfrågorna i den tidiga rörelsens utveckling.

Grundläggande bok

Mycket mer finns förstås att ta upp. Detta är en grundläggande bok för att förstå såväl Suomen Vapaakirkkos som Missionskyrkan i Finlands barndomsår och vad som grundlade våra två samfunds gemensamma födsel.

Jag anser att denna bok och liknande utgivna skrifter och opublicerat material kan hjälpa oss som rörelse att se vad vi står för som samfund, och vilken grund vi har i en allt mer förvirrad värld. Samtidigt kan de hjälpa oss att inse vikten av Bibelns ord och den apostoliska trosbekännelsen för det kristna livet, den kristna gemenskapen och behovet av individens omvändelse för att i Kristus finna frälsningens väg, hoppet och livet.

Jag anser att denna skrift borde ges ut på nytt för att väcka vår längtan att få se en våg av omvändelse i vårt land igen - att Andens eld skulle falla på nytt i längtan att se Finlands folk vända sig till Kristus, från vilken och i vilken all sanning och den enda räddningen finns. Så i väntan på möjlighet att göra nytryck kan jag delge denna bok genom ett scannat pdf-dokument till alla intresserade, och i början av sommaren hoppas vi också kunna lägga upp den för nedladdning på MKF:s hemsida.

MARKUS LINDE

Har du vidare intresse av MKF:s och Vapakirkkos gemensamma historia kan du få Markus Lindes magisteravhandling "An Historical and Theological Enquiry into the Origins of the Finnish Free Church Movement 1879-1921" som PDF från och med början av juni.

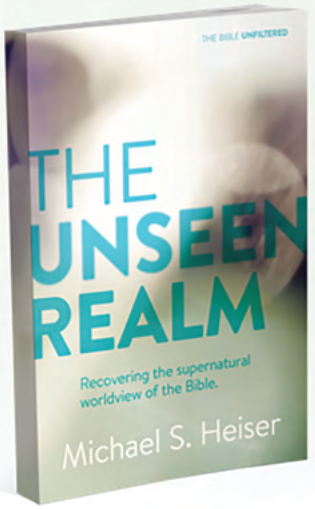
Den konstituerande resolutionen för den Fria Missionen

Detta är de frikyrkliges konfessionella och kyrkliga ståndpunkt:

I. *Vi äro kristne, som på Bibelns och den apostoliska bekännelsens grund inom den bestående kyrkan vilja verka för väckandet af kristligt troslif, samt häfda församlingens kyrkliga sjelfständighet.*

II. *Detta är vårt ändamål vilja vi söka uppnå genom en dels stationär dels rörlig missionsverksamhet, dels ock genom att söka verka för bibelenliga reformer inom den finska statskyrkan samt för en rättvis lösning af dissenterfrågan.*

III. *Och vi förklara vidare att de hvilka antingen för sin tro lägga någon annan grund än Bibeln och den apostoliska trosbekännelsen eller i sin verksamhet och sitt uppträdande följa menniskostadgar, icke äro identiska med* oss.



The Unseen Realm
Dr. Michael S. Heiser
Recovering the Supernatural Worldview of the Bible

Bokrecension

The Unseen Realm: Recovering the Supernatural Worldview of the Bible (2015) är skriven av Dr. Michael Heiser som är expert på bibliska språk. The Unseen Realm är en omfattande bok med ett innehåll som baseras på bibliska utläggningar. Det märks tydligt att Heiser har en god biblisk kunskap och att han tar bibeln på allvar.

I boken lyfter Heiser fram de bibliska författarnas världssyn och den kontext som de levde i. När vi får en större kunskap om bibelns olika kontexter hjälper det oss att bättre förstå bibeln. Med sin bok vill Heiser ge verktyg till den västerländska läsaren så att läsaren kan distansera sig själv från sin egen västerländska och naturalistiska världssyn. Heiser vill att vi ska kunna se på bibeltexten utifrån hur samtida läsare hade förstått texten. Med hjälp av sin kunskap om språk och kulturer hjälper Heiser oss att komma närmare de bibliska författarnas sinnen och tankegångar.

I The Unseen Realm får läsaren följa med Heiser på en resa genom olika koncept i bibeln och han lyfter fram akademisk teologi på ett sätt som är lätt att förstå, fastän man inte är insatt i det Heiser skriver om. För den som vill gå djupare i det som Heiser för fram kan besöka hans hemsida *www.moreunseenrealm.com*.

The Unseen Realm är en mycket innehållsrik bok och den behandlar många olika ämnen. Det är således omöjligt att gå in på bokens alla ämnen. Därför har jag valt att fokusera på endast några intressanta delar av boken.

En av bokens grundpelare är det som Heiser kallar ”The Deuteronomy 32 worldview”. Detta är en biblisk världssyn som beskriver det heliga rådet. Enligt Heiser är det heliga rådet ett råd som består av Guds söner, det vill säga andevarelser eller änglar. Vi kan läsa om rådet i Bibeln, Heiser leder till exempel vår uppmärksamhet till *1 Kungaboken 22* där vi ser Gud säga till rådet att det är dags för kung Ahab att dö. Gud låter sedan rådet komma med förslag på hur detta skall åstadkommas. En ande kommer fram och föreslår att han kan vara en ljugande ande för Ahabs profeter och Gud skickar i väg anden att göra det vilket leder till Ahabs död.

En annan intressant tanke som förs fram i boken är Heiser tanke om att det som händer i det synliga också har en påverkan i det osynliga. Detta är särskilt tankeväckande i och med den pandemi som vi har levt med de senaste åren. Heiser menar att när kristna samlas är Jesus faktiskt mitt ibland dem och Guds närvaro är som ett ljus som driver bort mörkret i det osynliga. Att samlas som Kristi kropp är således inte endast en tradition eller formalitet utan det att vi samlas och ber har en verklig inverkan i andevärlden.

Personligen rekommenderar jag The Unseen Realm eftersom Heiser tar med läsaren på en vandring där man får närma sig bibeln och man får en större förståelse av vad bibeln egentligen säger. Även i de fall när man inte håller med Heiser ökar ens egen respekt för Guds ord. Tyvärr är det så att vi allt för ofta tolkar bibeln utifrån vår egna västerländska kultur, men genom att läsa The Unseen Realm får vi läsare stiga ut ur vår västerländska bubbla.

ALAN KONGARI

“Även i de fall när man inte håller med Heiser ökar ens egen respekt för Guds ord.”

MKF INFO

Aktuell info hittar du på MKF:s hemsida: www.mkf.fi!

Vörå Missionshus

På höstmötet i Tammerfors beslöts att både **Vörå Missionshus** samt lägenheten på Teneriffa skulle säljas.

Tack vare en fin insats av **Patrik Söderberg** från Missionskyrkan i Vasa såldes Vörå Missionshus den 2 mars 2022. Köpesumman uppgick till 20 000 €.



Masaru, Teneriffa

Processen med försäljningen av lägenheten i **Masaruhotellet** i Puerto de la Cruz fortsätter. Vi har kontinuerlig kontakt med en lokal sakkunnig samt även med en finsk förmedlingskedja som har kontor på Teneriffa.

Energicertifikat krävs för att kunna gå vidare med försäljning, och de papperen fick vi levererade just före påsk. Vi har erhållit en preliminär muntlig värdering av en lokal förmedlingsbyrå där man uppskattade värdet till 140.000-160.000€. För att även få en officiell skriftlig värdering har vi kontaktat en lokal bank.

Parallellt med allt detta har styrelsen redan en tid haft kontakt med en potentiell köpare från Finland. Denna aktör skulle vara intresserad av att låta stället fortsätta vara en rekreationspunkt (*Healing Mission*) för pastorer och församlingar.



MKF:s kansli nu i Borgå

MKFs kanslihörna finns nu i **Missionskyrkan i Borgå**. Hör gärna av er om det finns frågor eller tankar kring MKFs verksamhet.

Kontaktuppgifterna är:
Roger Andersson
Missionskyrkan i Finland
Fredsgatan 37
06100 Borgå

tel: 050-5272285
epost: roger.andersson@mkf.fi

Arkivet bör flyttas

Håkan Björklund har under januari och februari städat och sorterat i samfundets arkiv i Sjömansro.

Material som var i dåligt skick eller som inte ansetts värt att bevara har förts till återvinning. Men fortfarande finns det kvar ca 160 hyllmetrar material.

De nya ägarna på Sjömansro ser gärna att vi hittar en annan plats för vårt arkiv.

Styrelsen fortsätter att söka efter andra alternativ och platser.

Hyresgäst till Ekenäs

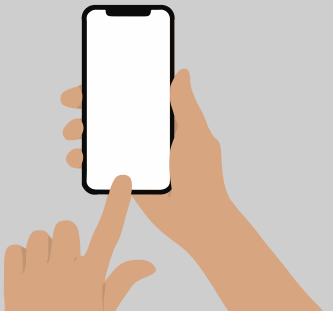
Under de senaste 15 åren har MKF haft sitt kontor i Ekenäs. Eftersom kontoret nu flyttat till Borgå står Ekenäskontoret tomt.

Ekenäskontoret ägs och förvaltas av **Gullstedts donationsfond**. Fonden verkar som en självständig enhet inom MKF och söker som bäst en ny hyresgäst till Ekenäskontoret..

Mediastrategi

Mediastrategigruppen hade sitt första zoommöte under ledning av **Matias Sandås** måndagen 11.4. Under denna inledande träff blev det mest samtal kring intern och extern information samt vilka målgrupper man vill nå. Vidare fann man det viktigt att särskilja på samfundets och lokalförsamlingarnas roll och uppgifter när det gäller informationen. Arbetet i gruppen fortsätter under våren.

Personer som ingår i denna arbetsgrupp tillsammans med Matias är **Anna Korkman Lopes, Hannah Kongari, Maria Stratton, Susan Granberg** och **Roger Andersson**.





Kristendomsskolan 13-19.6 på Fritidsgården

Den 13-19.6 ordnas **Kristendomsskola** (KDS) på **Fritidsgården**, Utterö utanför Sundom i Österbotten. Den är riktad till ungdomar från 14 år och uppåt. Det blir undervisning i kristen tro, gemenskap, andakter, musik, lekar, tävlingar och annat skoj. Arrangörer för KDS i Sundom är **MKF** och **FMU**. Kristendomsskolan är Missionskyrkan i Finlands och Föreningen Missionskyrkans Ungdoms motsvarighet till skriftskola.

FMU LÄGER

SOMMAREN 2022

Evenemang i Österbotten

- Ung Utterö 13+, fritis, Sundom	Juni-aug.
- Sommarskoj 1 8-10år, fritis, Sundom	8-10 juni
- KDS Fritis 14-18år, fritis, Sundom	13-19 juni
- Sommarskoj 2 11-13år, fritis, Sundom	20-23 juni
- Pass Hiid fotbollsturnering, 13+, Sundom	3 juli
- Sommarskoj Jeppis, 8-13år, Svedja Jakobstad	5-8 juli
- Stigfinnarnas scoutläger, fritis, Sundom	21-24 juli
- Sommarskoj Ung, 13-16år, fritis, Sundom	25-29 juli
- FMU:s fjällresa, 17+, avfärd Vasa	31.7-6 aug.

Evenemang i Södra Finland

- Barnläger på Sjömansro, 7-12år, Lappvik	20-23 juni
- MKF/FMU Sommarkonferens i Grankulla	29.6 - 2 juli
- Familjeläger på Enä-Seppä, Vihtis	7-10 juli
- Tonårsläger på Sjömansro, 13-18år, Lappvik	27-31 juli

Mer info & anmälan på: www.fmu.nu

Lägren i södra-Finland i samarbete med MKF och lokala pingstförsamlingar